

Nepriklausoma Lietuva

LITHUANIE INDEPENDANTE • INDEPENDENT LITHUANIA

19 (2097)

1974 m. GEGUŽĖS – MAY 13 d.

CANADA – MONTREAL (Established 1941)

SAVAITINIŲ ĮVYKIŲ APŽVALGA

RINKIMAI PRINCE EDWARD SALOJE

Po čia įvykusių rinkimų laimėtoja išėjo vėl liberalų partija su savo lyderiu Alex Campbell. Liberalų partija laimėjo jau trečius metus iš eilės. Šie rinkimai liūdnai pasibaigė ND partijai, kuri negavo nei vienos kėdės Parlamente.

ALIASKOJE TIESIAM VAMZDŽIAI

Iš Aliaskos į uostą Valdez pradėdami tiesti 800 mylių ilgio alyvos vamzdžiai. Visas šio projekto įvykdymas kainuos apie 4 bil. dol. Dalis vamzdžių bus kol kas nutiesta Kaystone Canyon vietovėje, tačiau, pagrindinis darbas atidedamas iki vasaros pradžios.

KAIP MAITINSIME OLIMPIADOS SPORTININKUS

Versafood kompanija Toronte yra gavusi 151,500 dol. sumos sutartį, pagal kurią suorganizuos 1976 metų Olimpiados dalyvių maitinimą.

Į Montrealį suvažiuos 8,000 atletų iš 131 šalies ir jų maitinimui bus išleista 2 ml. dol. Bus sunaudota apie 100,000 steikų, 285,000 kvortų pieno ir 669,000 svarų vaisių ir daržovių.

ATIDARÉ LA RONDE

4 gegužės š. metais atidarė La Ronde skyrus "Žmogus ir jo pasaulis" parodoje. Tuo būdu jis įžengė į 7 savo gyvavimo metus. Na o visa paroda numatoma atidaryti gegužės 15 d. La Ronde – ši paroda patraukli pasilinksminimui ir poilsio vieta, šiemet papildys naujomis pramogomis, kurios sutraukia minias įvairaus amžiaus žmonių.

SOVIETAJ NETEKO KANTRYBĖS

Maskvoje Sovietai paskelbė ultimatumą Raudonajai Kinijai, reikalaujama kad taroši kuo greičiau grąžintų rusų helikopterį su visais jo įgula.

Minėtas helikopteris pateko į kiniečių rankas kovo 14 d. po to kai kiniečiai apkaltinę rusus šnipinėjimu priverstė jų helikopterį nusileisti savo teritorijoje.

ISVOGĖ BRANGIUS PAVEIKSLUS

Vagys, išvogė 19 garsiųjų dailininkų kaip Goja, Rubens ir Vermeer paveikslų pareikalavo 1.15 ml. dol. jų išpirkimui nors jų įkainavimas siekia apie 28 ml. dol. Tai buvęs didžiausias menininkų kūrinių pagrobimas, kuris įvykęs Sir Alfred Bale namuose Bessingtone netoli Dublino.

NAUJOS AUTO MAŠINOS MODELIS

General Motor kompanija praneša, kad 1975 m. išleis naują mašinos modelį, kurį vadina "H-Special". Jis bus stas savo vidine struktūra panašus į Vega tik turės sportiškesnę išvaizdą. Naujos mašinos bus gaminamos Ste. Therese mašinų gamykloje, kurioje dirba 2,200 darbininkų ir kuri kiekvieną dieną išleidžia tarp 800 – 880 mašinų.

TEBEVYKSTA KOVOS

Aštrios kovos tebevyksta tarp Syrijos ir Izraelio. US Sekretorius Henry Kissingerio pastangos sutaukinti abi šalis nueina niekais. Abi šalys negali susitarti nes Izraelis nesutinka atsisukti iš užimtų teritorijų.

NANCY KISSINGER GAUTOS DOVANOS

US Sekretoriui Henry Kissingeriui lankantis Izraelyje, Izraelio Premjere Golda Meir įteikė jaunajai Nancy vestuvinę dovaną – dvi stiklinės bonkutes – vieną su kvapais, kitą ašaroms rinkti. Golda paaiškino, kad pagal senovinę žydų legendą, kiekviena moteris privalo turėti tokią bonkutę ir rinkti į ją ašaras kiekvieną kartą kai jos vyras yra išvykęs į kelionę. Atrodo ne be reikalo Nancy gavo tokią prasmingą dovaną, nes nuo spalio mėn. praeitų metų jos vyras penktą kartą svečiavosi Izraelyje.

BENDRUOMENYBĖS

LIETUVIŲ SAVAITĖ OTAVOJE

Šventės garbės globėjas: dr. Stanley Haidasz, ministras daugiakultūriniais reikalais

PROGRAMA

- Gegužės 15** Lietuvių Savaitės Otavoje atidarymo aktas
Salon, National Arts Centre
Šventę atidaro K.L.B. Pirm. E. Čuplinskas
Pagrindinis kalbėtojas senatorius A. Thompson
Programoje Montrealio jaunimo ansamblis Gintaras
- Gegužės 16 iki 25** Lietuviškų knygų, pašto ženklų, pinigų ir liaudies meno paroda
Ottawa Public Library, 120 Metcalfe
Parodą atidaro Lietuvos Generalinis Konsulas Kanadai dr. J. Žmuidzinai; 8.30 v.v.
- Gegužės 17 iki 31** Amastazijos Tamošaitienės gobelių paroda
Goethe Institute Ottawa, 35 O'Connor
Parodą atidaro senatorius P. Yuzyk
Pirm. – Penkt. nuo 10 iki 3 val.
Šeštadieniais nuo 10 iki 6 val.
- Gegužės 17** Vieša paskaita "Johannes Bobrowski and Lithuania"
Prelegentas Carletono u. to prof. dr. B. Mogridge
Goethe Institute Ottawa, 35 O'Connor; 8.30 v.v.
- Gegužės 18** Sukaktuvinis balius
Ottawa Civic Centre, Assembly Hall; 8.00 v.v.
Programoje Windsorio mergaičių kvartetas Aušra
Lietuviški valgiai, pilnas bufetas, orkestras
- Gegužės 19** Iškilmingos pamaldos – 1 val. po pietų
White Fathers Scholasticate
300 White Fathers Road, Vanier
- Gegužės 19** Toronto tautinių šokių grupės "Gintaras" koncertas
High School of Commerce Auditorium; 4 val.
Dalyvauja 40 šokėjų, orkestras ir mergaičių oktetas
Bilietai prie įėjimo

Visi kviečiami gausiai dalyvauti

S. AGNEW NUBAUSTAS

Buvęs Amerikos Vice Prezidentas Spiro Agnew yra pašalintas iš Advokatų Sąjungos už taksų nemokėjimą. Tai reiškia, kad jam nebus leista bet kur Amerikoje praktikuoti advokato teisių.

NELEGALUMAI MONTREALIO IMIGRACIJOS ISTAIGOSE

Vykstant Montrealio Imigracijos Istaigos darbo tyrinėjimuose paaiškėja daug nenormalių dalykų.

Prieš kiek laiko atleistas iš darbo vienas imigracijos pareigūnas liūdi, kad pasitaikę atvejai, kai kelios moterys, norėdamos gauti dokumentus pastoviam apsigyvenimui Kanadoje, buvo verčiamos užsistiminti su imigracijos pareigūnais.

Taip pat apklausinėjimuose paaiškėjo, kad kai kurie pareigūnai, matydami laukiančius savo eilės juodukus, mesdavo jiems tokias replikas, kaip: "Kas čia išjungė šviesas" arba "Aš Jums sačiau atsinešti su savim bananus".

TOKS SKAIČIUS VILNIUJE

1811 m. buvo 56.000 gyventojų, 1929 m. prieš karą – 215.000, 1973 m. – 410.000. Per 19 lenkų okupacijos metų, buvusios pastatytos trys septynių metų mokyklos, o po paskutinio karo: 42 vidurinės mokyklos, 9 mokslinio tyrimo institutai, 68 stambios pramonės įmonės, 4 viešbučiai, 11 technikumų, 2250 tūkstančių ketvirtinių metrų plotas; 104 pramonės įmonės dirba 100.000 žmonių; 350 veikiančių bibliotekų su apie 11 milijonų knygų; 12 ligoninių, kurias aptarnauja 2400 gydytojų ir 5000 vidurinio medicinos mokslo personalo; veikia 6 aukštosios mokyklos, kuriose yra 1800 mokytojų ir per 27.000 studentų; veikia 35 klubai, 5 muziejai, 5 teatrai ir 21 kinoteatras.

TULPĖS OTAVOJE: – Gegužės mėnesio viduryje Kanados sostinė pasipuošia trimis milijonais tulpių. Šiais metais Otavos Tulpių Festivalis išpuola beveik tuo pačiu metu, kaip ir Otavos lietuvių švenčiama "Lietuvių Savaitė Otavoje", kurios tikslas yra paminėti bendruomenės sidabrinę sukaktį. Otaviškiai tikisi, kad kitų kolonijų lietuviai atvyks į Otavą ne tik kad pagelbėti švęsti sukaktį, bet ir pasigėrėti tulpėmis.

Lietuvos nacionalinė M. Mažvydo biblioteka

OTTAWA, CANADA

OFFICE OF THE MAYOR
CABINET DU MAIRE

PIERRE BENOIT
MAYOR - MAIRE

May, 1974.

PROCLAMATION

WHEREAS, the Lithuanian Canadian Community of Ottawa is an active force in the life of the City of Ottawa; and

WHEREAS, among its members are many individuals presently contributing their talents and knowledge in the fields of science, technology, administration, religion and education; and

WHEREAS, the Community has a role to play in enhancing the multicultural image of the Nation's Capital; and

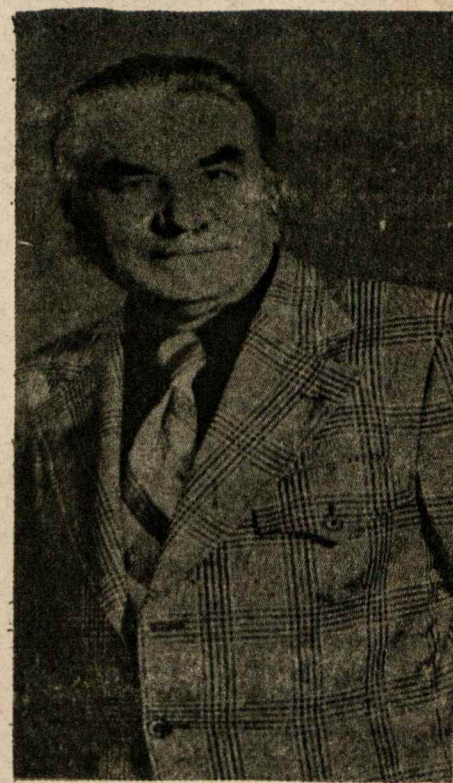
WHEREAS, the Community will be celebrating the twenty fifth anniversary of its existence here and will be organizing a number of festivities in conjunction with this celebration; now

THEREFORE, I, Pierre Benoit, Mayor of the City of Ottawa, do hereby proclaim May 13, 1974, to May 19, 1974,

"Lithuanian Week in Ottawa"

Pierre Benoit
Pierre Benoit,
Mayor.

MIRE ANTANAS PAPLAUSKAS – RAMŪNAS

Prof. dr. A. Paplauskas-Ramūnas

Gegužės mėn. 11 dienos rytą staiga mirė prof. dr. Antanas Paplauskas-Ramūnas, Otavos Universiteto lyginamosios pedagogikos katedros steigėjas ir vedėjas.

Vellonis buvo gimęs 1910 m. gruodžio 31 d. Akmenės km. Ljubavo valsč. Mariampolės apskr. Tai buvo tikras Suvalkijos dūkas, kuris iki gyvybės siūlo nutrūkimo, tai paabrėždavo.

Prof. dr. A. Paplauskas-Ramūnas buvo pasaulinio masto pedagogas, kurio mirtimi netekta žymaus mokslininko ir visuomenininko. Ši skaudžiai žinia apie jo mirtį, juo ji skaudžiai mums lietuviams, nes vellonis per visą savo amžių visai ir visur lietuvių reprezentavo. O ji yra dar skaudesnė jo šeimai – žmonai dr. Marijai Paplauskienai-Ramūnienai ir vaikams, kai taip netikėtai jis atsiskyrė iš savųjų.

Nepriklausoma Lietuva

Už Lietuvos išlaisvinimą! Už ištikimybę Kanadai!
Pour la libération de la Lituanie! Loyauté au Canada!
For liberation of Lithuania! For loyalty to Canada!

LEIDĖJAS - NEPRIKLIAUSOMOS LIETUVOS SPAUDOS BENDROVĖ

Second Class Mail Registration No. 1952. Return postage guaranteed. Postage paid at Lachine, Quebec. Published by The Independent Lithuania Publishing Company at 7722 George Street, LaSalle H8P 1C4, Quebec, Canada.

Metinė prenumerata Kanadoje - \$9.50, visur kitur - \$10.00.
Rėmėjo prenumerata nuo \$15.00. Adreso pakeitimas 25 c. Atskiras numeris 25 c. Adm. ir laik. red. F. P. Paukštaitis.
Adresas: 7722 GEORGE STREET, LASALLE H8P 1C4, Que.
Tel. (514) 366-6220

Bendradarbių ir korespondentų spausdinamos mintys nebūtinai atitinka redakcijos nuomonę. Rankraščiai trumpinami ir taisomi redakcijos nuostata. Rankraščiai gražinami tik iš anksto susitarus. Už skelbimų turinį redakcija ir leidykla neatsako.

MOTINOS DIENAI

"Tik toji tauta yra tauri, kuri turi skaisčių ir taurių moterų" - Vydūnas.

Kai saulė šypsodamasi žemei, kelia ją iš žiemos miego ir atgaivina gyvenimui sodus, miškus, laukus ir pievas, gražiausiais įvairiaspalviais ir maloniai kvėplančiais žiedais teikdama gyvybės klestėjimą puošia gamtą - gražiausią pavasario mėnesį mes švenčiame Motinos dieną.

Motinos pagerbimo dienos iniciatyva priklauso amerikietei A. Jarvis, kuri 1908 metais, pirmoji išrūpino Philadelphia mieste visoms motinoms pagerbti dieną. Nuo 1914 metų JAV oficialiai paskelbtas gegužės antrasis sekmadienis Motinos diena. Ta diena JAV yra nepaprastai populiari.

Lietuvoje Nepriklausomybės - 1929 metais - Motinos diena pradėta švęsti ir minėjimus rengti pirmą gegužės mėnesio sekmadienį. Motinos dienos šventimas ir minėjimų rengimas yra paplitęs beveik visame kultūringame pasaulyje.

Kodėl Motina turi būti taip mylima ir gerbiama? Juk pasaulyje daug gerų žmonių. Taip, bet tiksliai vienas jų visuomet nuo patlopšio nuoširdžiai mumis rūpinasi, galvoja apie mus: ar mes sveiki, ar mums ko netrūksta, ar neištyko mus kokanelaimė ar nesėkmė, jautriai viską su mumis išgyvena, džiaugiasi ir sielojasi mūsų likimu, tai tik ji, tai - Motina. Motinos meilė savo vaikui yra kaip pavasario saulė ir lietus, kurie gaivina kiekvieną daigėlį, kiekvieną augalėlį. Ir kaip želmuo apgeltonija ir išnyksta, negaudamas saulės spindulių, taip nyksta vaikas, netekęs motinos ir jos meilės. Užtat ne tik kūdikis, pajutęs baimę, skausmą ar ilgęsi šaukiasi mamą, bet ir kareiviai sužeisti ir mirštą karo lauke, dažnai šaukiasi motinos, nes kieno girdi ranka švelniau, šilčiau ir labiausia skausmą ramina, paglostyti gali?

Motinos rankose yra žmonių likimas, nes motinos iš savo vaikų - tos trapios gyvos medžiagos - ugdo tautas, valstybes. Žmonijos didvyriai ir niekšai, turtuoliai ir skurdžiai, kardinolai šventieji tėvai ir bedieviai, karaliai ir elgetos tai vis motinų gimdyti ir auklėti sūnus ir dukras. Motinos formuoja žmonių veidą. Ne tuščiai pasakyta: kokie tėvai, tokie vaikai. Net prie vaiko dvasios suformavimo, savo tautos, gimtosios kalbos, artimo meilės, patriotizmo, pagaliau ir pačios motinos meilės bei pagarbos, kaip ir įvairių kitų gerų papročių gerbimo jausmą, beaklėdama, nejučiomis vaikui įkvepia, įdiegia tikslą motiną.

Minint motinos vardą, mūsų širdys virpa giliu dėkingumu.

gumu joms. Jauni būdami, dėl jaunystės, nesubrendimo, nepajėgdami kilti, mes dažnai nemokame tinkamai motinos įvertinti, gerbti ir mylėti. Motinos reikšmę mums, mes pradedame suprasti tik tada, kai pirmą kartą apsisprendžiame gimtąją pastogę, išeidami iš jos "sparno" savistoviam gyvenimui, arba - visai jos netekę.

Tauta ir valstybė yra stipri ne tiek ginklais, kiek piliečių tautiniu sąmoningumu, valstybingumu, savo dvasios stiprybe ir savo krašto, savo tautos ir savo kalbos meile. Dėl to iš mažens motinos turi įkvėpti savo vaikams meilę žmogui, savo namams, savo tautai ir savo gimtajai žemei, turi išmokyti gerbti motiną ir tėvus, vyresnius ir artimus. Toki - pilnutinė - žmogų pirmiausia gali ir turi išauklėti motina.

Karo metu amerikiečiams apgulus Filipinus, laivyne atsitiko jaudinantis įvykis. Atlikus paskutinius pasiruošimus kovai, vieno kareivio švarkas įkrito jūron. Kareiviui nebuvo leista jo gelbėti. Tada kareivis be jokio leidimo šoko jūron. Buvo manyta, jog tai tam tikro kautynių baimės psichozės reiškinys, bet jis tuo su švarku išliko laivą. Nežiūrint to, jis buvo areštuotas ir, už drausmės laužymą, nuteistas metus kalėti. Generolas, perskaitęs teismo sprendimą, paklausė nusmerktojo, kodėl jis dėl kažkokio skarmalo rizikavo gyvybę. Kareivis, ištraukęs iš kišenės fotografiją, tyliai tarė: "Motina, Motina". Švarke buvusiam įkritusiam jūron, buvo šis manomotinos paveikslas, kurio aš bijojau netekti, nes myliu savo motiną, o jis vienintelis primena man ją daiktas. Generolas padavė kareiviui ranką ir dovanojosi jam bausmę, tardamas: kareivis, kurs dėl motinos paveikslas stato savo gyvybę pavojui, geras kareivis, jis nebijo aukotis ir už motiną - tėvynę. Garbė motinai išauklėjusiai tokį riterį sūnų.

Lietuviai myli savo motiną. Lietuvoje iš senų senovės, motinos gerbiamos. Greita didžiųjų Lietuvos valdovų visada buvo garbingos jų moterys - motinos. Kas mūsų nėra girdėjęs vardų: Morka - /karaliaus Mindaugo išmintingojo žmona/, Birutė, Gražina, Ona /karaliaus Vytauto Didžiojo žmona/, ir visa eilė kitų garbingų lietuvių moterų - motinų, pasižymėjusių išmintimi, heroiskumu, didele tėvynės meile ir pasiaukojimu jai.

Lietuva buvo galinga ir garsi, nes motinos mokėjo įkvėpti savo vaikams riteriškumo, ryžto ir tėvynės meilės jausmų. Negera toji mo-

tina - lietuvė, kuri su savo vaikais jau nebekalba savo gimtąja kalba, kurios vaikai negerbia savo tautos praeities, jos istorijos, papročių, tradicijų, gėdijasi savo lietuviškos kilmės ir visomis išgalėmis šliejasi prie kitataučių, kartais net pajukdami ir apkalbėdami savuosius. Tai menkavertiškumo kompleksas apsėsti individai! tai nelaikingi kosmopolitiniai paklydėliai, kuriems "ubi bene, ibi patria" /kur gera ten ir tėvynė/.

Namai, kuriuose šeiminingauja gerai nusiteikusi, linksmi, rūpestinga, savo krašto patriotė, lietuvė moteris, žmona - motina, yra palaimos namai.

Motinos dienos proga prisimindami motinų visose gyvenimo srityse, mūsų tėvynės puopelnus, žemai lenkiame galvas prieš mūsų motinas, nuoširdžiai gerbdami, sveikiname jas ir linkime sveikatos ir ištvermės tolimai kovai su visomis čia paminėtomis negerovėmis, o mirusioms - su giliu skausmu prisimindami jas - prašykime Praamžiaus amžinos ramybės.

Gi jaunoms mūsų lietuvaiteš - motinoms nuoširdžiai linkime tautinės sąmonės, noro, drąsos, nuotaikos, ryžto, sugebėjimo ir ištvermės įkvėpti, mokyti ir kovoti už doros ir lietuviškos idealų savo gražiame jaunime "atžalyne", jaunoje lietuviškoje kartoje išlaikymą.

Jonas Elvenis

PANORAMA

WOODHAVENE, N.Y. PAGERBĖ KUNIGĄ P. DAGĮ. (io 70 m. amžiaus sukakties proga)

New Yorko Lietuvių Evangelikų parapijos valdyba, talkinant Moterų Ratelui, suurošė kovo 17 d. kun. P. Dagį jo 70 m. sukakties proga pagerbimą. Pamaldos įvyko Christ Congregation Church, Woodhaven. (Kun. P. Dagio pastangomis, šiuose Evangelikų Maldos Namuose dabar yra laikomos ir R. Katoliko pamaldos).

Pamaldas atlaikyti buvo pakviestas kun. S. Neumanas iš Chicagos.

Po pamaldų, dalyvaujant virš 100 svečių, parapijos salėje įvyko programa su vaišėmis. Vaišes paruošė Marytė Vasilka, talkininkaujant kitoms ponios.

Programą ir vaišes pravedė P. Razgaitis. Visi svečiai pakėlė šampano taures ir solenizanto garbei sudainavo ilgiausių metų. Pagrindinę kalbą pasakė SLA išdėdinkė E. Mikužiūtė, nes jai teko artimai bendradarbiauti su kun. P. Dagiu, jam anksčiau dalyvaujant SLA veikloje. E. Mikužiūtė SLA vykdomosios Tarybos vardu išreiškė didelę padėką kun. P. Dagiui už atliktus įvairius SLA Centre darbus. Įvertino kun. P. Dagio aktyvumą SLA vajeus laikotarpiais, kuris įtraukė daug narių ir sutvėrė naują SLA 368 kuopą.

Kun. P. Dagys po pamaldų...

Kun. P. Dagys, atvykęs Ameriką, tuojuo ėmėsi iniciatyvos sudaryti įvaizavimo dokumentus pabėgėliams Ameriką. Be to, tuojuo suorganizavo atvykusius ir įjungė į tautinę veiklą. Baigdamas savo kalbą E. Mikužiūtė pareiškė, kad kun. P. Dagys, dirbdamas visuomeninius darbus, pasitarnauja Lietuvai ir visai žmonijai.

Sveikinimo kalbas pasakė SLA centro sekretorė G. Meiliūnienė, J. Veikaitis, Šenileraitis, kun. S. Neumanas, Geležinis, Ošlapas, Konce, Rastenis ir kiti. Sukaktyvinkas gavo daug sveikinimų raštų ir reikšmingų dovanų.

IR GERA, IR BLOGAI... nuomonės, laiskai, atgarsiai

KEISTOS IDOMYBĖS...

"Tėviškės Žiburis" kovo 28 d. Nr. 13, patalpintas J. Kuprionio rašiny, "Lietuva Amerikiečių Spaudoje" - "Lietuvos katalikai priešias rusams". Šis rašinys sutrauktai paimitas iš "Los Angeles Times" redakcijos bendradarbio Murray Seeger reziduojančio Maskvoje. Rašo taip:

"Lietuviai buvo paskutinioji pagoniška tauta Rytų Europoje, vėliausiai priėmusi krikščionybę. Bet kai IV š. gale katalikybė ten prigijo, tai ji buvo taip giliai įsisavinta, kad tapo pajėgi atlaikyti įvairius istorijos eigoje pasitaikiusius antpuolius, iškaltant ir dabartinį 33 metus trunkantį sovietų valdžios oficialiai propaguojamą ateizmą." O prieš savaitę, kovo 21 d. "T. Ž." Nr. 12 pirmam puslapy A. Gulbinas rašo taip:

"Graudu darosi apmąstant, kaip ilgai teko laukti ir su kokiais įvairiais sunkumais Geroji Naujiena pasiekė mūsų kraštą. Iš tikro, atėjusi Evangelija dar nebuvo sėkmingai priimta mūsų tautos, kai vėl buvo užklupta agresyvių, valstybiškų organizuotų nukrikščioninimo jėgų. Nežiūrint sentimentalaus religingumo ir prisimintų krikščioniškų papročių, didesnė dalis lietuvių buvo menkai tikėjime įsisąmoninusi".

Tai kuriuo dabar tikėt: Seegeriu ar Gulbinu? Aš asmeniškai daugiau tikėčiau Gulbinu, kadangi jis lietuvis, gali būti net kunigas ir gal būti tarp lietuvių gyvenantis tai ir daugiau žinantis. Seegeris Maskvos į Vilnių atvažiuojantis diena ar kelionis, mažai ką galėjo sužinoti. Norint toliau apie tai galvoti reiktų apstoti tik ties Gulbino mintimis.

Gulbino žodžiai - "geroji naujiena" pradėta didžiosiomis raidėmis, tai rodo, kad katalikybės atėjimą laiko dievybe, nes ir žodis "Dievas" pradėdamas didžiąja raide, nors jis nėra tikrinu daktavardžiu. Jei tikrai tikėjimui katalikybės atėjimą Dievo atėjimu, tai uždevinio sprendimas šimteriopai, o gal net tūkstanteriopai pasunkėtų. Iš tikybės pamokų prisimenu, kaip žmonės, pamatę Jėzų staiga iškėję, kad jis yra Dievas. Štai Petras, Andrius, Jokubas, Jonas nusėkė paskui Jėzų, palikę savo tinklus. Matas net savo mokesčių rinkėjo tarnybos dėl Jėzaus atsisakė. Ir tai iškėję sekundės momente.

Pagal A. Gulbiną, iki antrojo pasaulinio karo, t.y. iki 1940 m. didesnė dalis lietuvių buvo menkai tikėjime įsisąmoninusi. Taigi nuo 1387 m. iki 1940, tai laiko tarpas 533 metai ir per tą laiką tikėjime neįsisąmonino. Dievybė žmones tikino sekundės momente, bet jei katalikybė to padaryti nesugebėjo, net perviršius puse tūkstančio metų, tai ar ji yra dievybė? O kad dangstėsi tik dievybės vardu, todėl, kaip dabar matome, ši institucija jau blaškos ir byrinėja...

Lietuviškoji dvasiškija bei ištikimieji vaizduojasi aukščiausiais pasaulio ir antgamtnių esybių žinovais, bet nepilnai susivokia paprasčiausiose dalykeliuose. Čia kalba, kad religija persekiojama ir čia pat, kad didesnė dalis lietuvių menkai tikėjime įsisąmoninusi. Ar pagaltojama, koks tokiais pasisakymais, daromas patarnavimas dabartinei ateistinei Rustijai? Jei kas net tarptautinėje instancijoje pradėtų dėl religijos persekiojimų rusams priekaištauti, tai jiems būtų lengviausias pasiteisinimas, kad Lietuvoje nelankomos

bažnyčios ne dėl persekiojimų, bet kad žmonės patys nenori, juk pasirems A. Gulbino išvedžiojimais "Tėviškės Žiburiuose". Aišku jie turės ir daugiau tokių "perliukų" pasirinkę.

I. Seibutis

St. Catharines, Ont.

RAŠO:

Pabudęs iš letargo miego, knisuoši po savo leistrus ir pats savimi netikau, kad mano prenumerata jau treči metai neapmokėta. Žinoma, gavau iš Jūsų keletą priminimų, dėl neapmokėjimo, bet kas iš to... juk priminimai geras valstas tiksliai užuomaršai, bet apsilaidėliui nieko nepagelbėjo, tol, kol sąžinės jausmas kaip akėčioms nepradeda krūtinės draskyti. Taigi ir aš esu iš tų didžiųjų apsilaidėlių, bet ką gi aš galu laukti, jeigu mane Dievulis tokį nulipdė. Kol dar sąžinės pulsas plaka (tikau kad jis niekad neužges) siunčiu su procentais už 3 metus prenumeratos mokestį \$35.00 ir už loterijos bilietus 3 dol. Be to, pasidazu senkančiais metais su atsisakymu būti punktualesnis.

Su geriausiais linkėjimais. Reikstu pagarba. V.M.

Ontario

● KLB Montrealio Apylinkės v-ba prašo pranešti apie organizacijų ir privačių renginių Petru Adamoniui tel: 722-3545. Tuo pačiu prašo planuojant savo renginį, pasij pasitelkti apie užregistruotus.

Yra registruojami visi renginiai - pramogos, kultūriniai, vestuvės, shower, iškylos, sukaktuvės, susirinkimai ir t.t. Renginiai nebus skelbiami spaudoje atskiru sąrašu.

Renginių registravimas ir pasiteltravimas apie užregistruotus padės išvengti dviejų didesnių ar panašų į tą patį savaitgalį. Padės rengėjams (Nukelta | 8 psi)

Oficialiai daliai pasibaigus, solenizantas kun. P. Dagys išreiškė visiems nuoširdžią padėką, pažadėdamas ir ateiityje dalyvauti tautinėje veikloje. S. J.

ŠIŲ DIENŲ JĖZUITAI

"Jei kuri nors žmonių bendruomenė užsitarina amžiną pražūtį žemėje ir pragare, tai tikriausiai Loyolos draugija - jėzuitai". Taip rašė vienas JAV prezidentas 1816 m. Paskutiniųjų carų laikais rusai laikė jėzuitus melagiais, apgavikais, veidmainiais ir pabaisom. Kai jėzuitų ordino steigėjas šv. Ignacas Loyola pradėjo duoti rekolokijas, Ispanijos inkvizitoriai uždarė ji į kalėjimą. Ki ti jėzuitus laikė savotiškais revoliucionieriais, nes jie nesekė anų laikų visuolių regulas ir papročius. Nežinoma, kas daryti, popiežius patvirtino šv. Ignaco parašytą konstituciją, bet leido jam priimti tik 60 narių. Iš tiesų, ir šių dienų jėzuitų gyvenimas yra kritikuojamas, nes jie, būdami pionieriai, ieško atsakymų beveik visose gyvenimo srityse. Šv. Ignacas norėjo, kad jie būtų visiems viskuo. Todėl jie yra mokytojai, pamokslininkai, astronomai, architektai, menininkai, misijonieriai, politikai, teologai, sociologai, rašytojai, ekonomai ir t.t. "Seniau, jei norėjai gauti aiškų atsakymą į kokį klausimą, galėjai kreiptis į jėzuitą. Dabar jei nori išgirsti kokį idomų klausimą, turi kreiptis į jėzuitą", taip rašė vienas kunigas. Šių dienų jėzuitai gerokai pasikeitė po Antrojo Vatikano Susirinkimo, kai buvo rinktas naujas jų generolas T. Petras Arrupe.

Tas įdomus žmogus gimė 1907 n. lapkričio 14 dieną. Pabaigęs gimnaziją, jis pradėjo studijuoti mediciną. Klaidžiodamas Madrido priemiesčiuose, kur gyvena labai neturtigji žmonės, jis pradėjo save klausyti, kam jis atėjęs į šį pasaulį. Juo dažniau jis lankė skurstančius žmones, tuo labiau įsitikino, kad gydytojo pašaukimas nėra jam skirtas. Kad neliktų jokios abejonės, jis nuvyko į Liurdą, kur matė tris stebuklingai pagijusius. Liurde įsitikino, kad Dievas jį šaukia gydyti žmonių sielas. Eidamas 19 metus, Petras Arrupe įstojo į Jėzaus Draugiją ir pradėjo naują knygą šv. Ignaco Loyolos gimtinėje.

1932 metais respublikonų valdžia ištrėmus jėzuitus iš Ispanijos, P. Arrupe su studentais ir profesoriais persikėlė į Belgiją. Teologija studijavo Olandijoje ir JAV. Gavęs kunigo šventimus, pradėjo studijuoti ir psichiatriją. Tačiau jos nebaigė, nes vyresnieji išsiuntė jį į Japoniją. Ten jis ėjo klebono pareigas ir taip tobulėjai apvaldė japonų kalbą, kad parašė net 8 knygas. Iš viso jis moka 7 kalbas. Kartą jis pasakė, kad bažnyčioje įvyks koncertas. Koncertą išpildė 3 jėzuitai. Vienas jų buvo T. Arrupe. Jis mėgsta ispanų dainas ir jas dainuoja bosu.

Kai amerikiečiai nemetė pirmąją atominę bombą, jo medicinos studijos buvo labai naudingos. Nepaisydamas nuodingų dujų, jis ir kiti tėvai išvyko į Hirošimos miestą ir pradėjo iš jo gabenči sužeistuosius. Jis gydė juos ligoninėje paverstame naujokyne. Japonijoje įstai gausi jėzuitų provincija, jis buvo paskirtas pirmuoju provincijoliu. Mirus jėzuitų generolui T.J. Janssens, 1965 m. Ro moje suauktas provincijų atstovų suvažiavimas išrinko T. Arrupe jėzuitų generolu.

Nors jėzuitų skaičius sumažėjo, bet jie dar turi 31.000 kunigų, brolių ir studentų. Nepaisant įvairių numatyto nenumatyto pasikeitimų, pas juos beveik patauja toji pati šv. Ignaco pulika dvasia. Per 400 metų istorijos sikeitė kai kurios priemonės, darbo linybės ir gyvenimo sąlygos, bet nesikeitė ordino tikslas tarnauti Dievui ir žmonėms. Šiandien vienas jėzuitas sėdi JAV kongrese, o kitas rašo prezidento Niksono kalbas. Indijoje keli tėvai gyvena taip, kaip hindu šventieji. Seniau Pietų Amerikoje jėzuitai steigė indėnams redukcijas, o šiandien tarp kitų darbų padeda risti socialinius klausimus. Seniau Lietuvos jėzuitai steigė kolegijas ir švietė jaunimą. Dabar, išblaškyti 4 kontinentuose, dirba parapijose, leidžia laikraščius, veda misijas, elna dvasios vadų pareigas įvairiose organizacijose ir turi priklaudę 3 lituanisti mokyklas. Jų Jaunimo Centras Čikagoje atlieka didelę kultūrinę misiją, kur pasilikti tremtinių istorijose. Garsu Vokietijos jėzuitas T.K. Rahner bene didžiausias autoritetas teologijoje. Indijoje jėzuitai administruoja 400 katalikų ligoninių. Oregono provincija JAV suorganizavo "Savanorių Korpusą", kuris turi 250 pasauliečių, įvairiomis priemonėmis apatstaujančių visame pasaulyje.

Kai Dovydas pasisiūlė kovoti prieš Goliata, žydai jam uždėjo šarvus, kuriuos jis vos galėjo pakelti. Nusiėmęs šarvus, Dovydas pasiėmė kilpą, išidėjo akmenį ir pataikė priešiui į kakta. Taip daro ir jėzuitai. Jie atmeta atgyventas apaštalinio priemonės, ieško naujų ir siekia to paties tikslo. Todėl vienų jų nemėgsta, kiti jais stebisi, dar kiti jiems padeda.

Petras Pakalniškis rašo Brazilijos lietuvių laikraštį "MŪSŲ LIETUVA" (Tėv. J. Kidykio redaguojame).

NEPRIKLIAUSOMA LIETUVA

Mažoji Lietuva *

• NEPRIKLĀUSOMOS LIETUVOS • PRIEDAS NR. 11

51 METAIS ANKŠCIAU UŽ "AUŠRĄ"

(1832 m. Prūsijoj Fr. Kelkio leistas laikraštis "Nusidavimai")

1883-1886 m. Prūsijoj leistas žurnalas-laikraštis "Aušra", glaudžiai susijęs su nemažu to laikotarpio žymiųjų lietuvių, yra labai daug pelnęs rusų ir vokiečių pavergtos tautos žadinime.

Aple "Aušrą" yra gausu duomenų įvairiuose vadovėliuose, net tarptautinio garso enciklopedijose užtikinama žinių, deja, kartais klaidingų, nes, esą, tik nuo tada pradėjusi susidaryti lietuvių tauta, kas yra didžiulė nesąmonė.

Pavergtai lietuvių tautai daug kultūrinio, tautinio ir kitokio priminimo davė taip pat Prūsijoj leistas žurnalas-laikraštis "Varpas" 1889-1906 metais, apie savę sutraukęs daug žymių lietuvių.

"Aušra" ir "Varpas" yra gana plačiai žinomi plačiajai visuomenei. Šiuo rašinėliu stengiamasi kiek priminti kur kas mažiau žinoma periodinį lietuvišką leidinį - Fridriko Kuršaičio 1832 m. pradėtą redaguoti ir leisti Prūsijoj, pavadintą "Nusidavimai apie Ewangelijos Praplatinimą tarp Žydų į Pagonių". Kaip Vcl. Biržiška skelbia "Lietuvių rašytojų kalendoriaus" 53 psl. (išl. 1946 m.

Kairėje, kiek pakrypus generolo Antano Gelgaudo kapo kryžius, vieno iš vadų, 1831 metų sukilimo prieš rusus, o dešinėje, pusėje, aptverti geležine tvorele, pirmo lietuviško laikraščio redaktoriaus F. Kelkio ir jo žmonos kapai.

Vokietijoje, jis vėliau iš to leidinio atskirai išleido nemaža giesmių: 1861 metais 126 giesmes, vėliau dar 134 giesmes. F. Kelkis yra talkinęs Kuršaičiui rengti didįjį lietuvių kalbos žodyną, kuris, kaip žinoma, 1973 m. pabaigtas išleisti Vak. Vokietijoje.

Lietuvių Enciklopedijos It. 34 psl. rašoma, kad F. Kelkis net rašė peticijas okupacinei Vokietijos vyriausybei, prašydamas grąžinti lietuvių kalbą į Prūsijos mokyklas.

Fridrikas Kelkis (prof. Vcl. Biržiška rašo Fridrikis) g.

1801. V. 10 d., mirė 1877. II. 19 d. F. Kelkis buvo atkaklus Prūsijos lietuvis, to krašto lietuviams paskyręs, paaukavęs visą savo gyvenimą.

Pasirodo, emigracinėje lietuvių tautos dalyje dar yra išskirtinų asmenų, prisimenantų primirštamą senesnių kultūrinių įvykių, asmenis ir pasistengiančių juos iškelti viešumon.

Štai, nesenai gavau iš nepažįstamo asmens, gerb. p. A. S. Kenstavičiaus, gyv. Kanadoje, laišką, atkreipiantį dėmesį į primirštą F. Kelkio "Nusidavimų" leidinį. To laiško abiejų lapų antspaudus siunčiu šiai redakcijai, prašydamas paskelbti jiems tinkamas ištraukas.

Prie laiško p. A. S. Kenstavičius pridėjo keturias nuotraukas, 1973 m. spalio mėn. darytas Klaipėdos apskrityje: Redaktoriaus F. Kelkio ir jo žmonos kapai Kisinų kaimo kapinėse, Klaipėdos apskrityje. F. Kelkio žmonos, buv. Alzunaitės, antkapio užrašas. Generolo Antano Gelgaudo kapo kryžius, tose

pačiose kapinėse, kurio dešinėje pusėje matyti Kelkių kapai. Ir ketvirtąje nuotraukoje įeinamieji vartai į Kisinų kaimo kapinaites, Dovilų apylinkėje, Klaipėdos apskrityje.

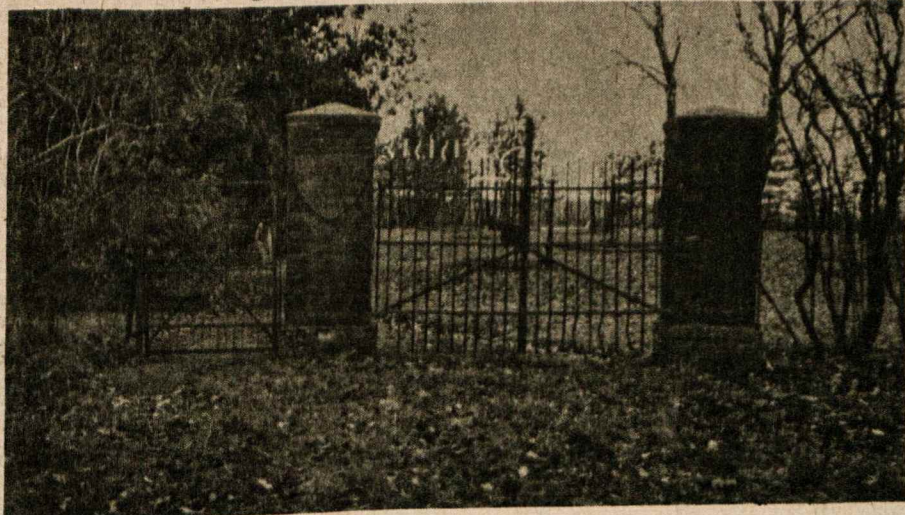
Kažin kokie geri lietuviai prižiūrėti, aptvarko gen. A. Gelgaudo, vieno 1831 m. sukilimo lietuvių. Jei kas tikėjosi, kad šiais metais viešėjimo laikas bus prailgintas, ar bent grąžintas į 10 dienų ar dviejų savaitių viešnagę, tokiems ir vėl teks nusivilti. 5 dienos ir visas. Toliau tik laiko gaišinimas, dar penketas dienų Taline ar Minske, atskiru atveju Rygoje. Paguoda čia bent tokia, kad iš paskos atvykę, giminių, dar gali pabendrauti su užjūrio svečiais, nors jau ir ne lietuviškoje aplinkoje.

Lietuviams reikėtų parengti knygą apie Fr. Kelkio asmenį, perspausdinant jo leidinius. Kai kurie jo raštų yra dingę, ar bent iki šiol nesurasti. Jo raštai būtų vertingas įnašas XIX a. lietuvių kalbos nagrinėjimui. Ar užsienio lietuviams prieinami F. Kelkio raštai? Kas apie jį galėtų surasti naujų, dar nepaskelbtų, žinių?

Kas žinoma apie gen. A. Gelgaudą?

Renkantieji duomenis apie lietuvių tautos kovas, turėtų paskelbti bent išsamų straipsnį apie gen. Antaną Gelgaudą, vieną iš vadų 1831 m. sukilime prieš okupantus rusus. Čia spausdinamojo antkapio nuotraukoj įrašyta Antons Gielguds. Ar duomenys apie jį "praslydo" nuo Lietuvių Enciklopedijos puslapių?

Alg. Gustaitis

Įeinamieji vartai į Kisinų kaimo kapinaites, Dovilų apylinkėje, Klaipėdos apskrityje.. Fotografuota 1973 m.

AL. GIMANTO

GALVOSOPIS MASKVAI

(Mini - Turizmas Pabaltijin)

Pavasarejant, vėl prasideda įvairių kelionių turizmų sezonas. Mūsų spaudoje vėl gausu skelbimų, reklamuojančių ekskursijas sovietinam Lietuvon. Jei kas tikėjosi, kad šiais metais viešėjimo laikas bus prailgintas, ar bent grąžintas į 10 dienų ar dviejų savaitių viešnagę, tokiems ir vėl teks nusivilti. 5 dienos ir visas. Toliau tik laiko gaišinimas, dar penketas dienų Taline ar Minske, atskiru atveju Rygoje. Paguoda čia bent tokia, kad iš paskos atvykę, giminių, dar gali pabendrauti su užjūrio svečiais, nors jau ir ne lietuviškoje aplinkoje.

Pačios kelionės nors iš aukščiau ir "nelaiminamos", bet jau lyg ir toleruojamos. Tuo pačiu jos tapo ir mažiau kontraversiniu objektu. Juk ir užsipildinėjimai, pravar-džiavimai lyg ir sumažėję ar net ir visai negirdimi. Atsiet, apsiprasta su mintimi, kad ne kiekvienas važiuojantis turi būti išdaviku, pasidavėliu ar, švelniau tariant, neišmanėliu. Grįžtant prie tų skelbimų, idomu pastebėti, kad net toji mūsų periodika, kuri nepritaria bet kurioms kelionėms Lietuvon, vis dėlto atsisako apmokėtų skelbimų. Gal tai ir ne principinga, bet vis jau šiek tiek pelninga.

Paskiausiu metu, lyg ir

bandoma mažiau politinės reikšmės teikti keleiviams tėvynėn, aiškinant, kad tai esama privačių kelių, nieku neįsipailejojant, nieku neužsilaugiuojant. Su tomis kelionėmis dar daugiau nerimo ir rūpesčio turima ir anapus. Kai vasario mėn. vyko jaunimo demonstracijos Taline, jos turėjo aiškų antisovietinį atspindį (plakatai - "Laisvės Estijai" ir visai būrys patraukė, kaip tik prie viešbučio, kuriame, paprastai, apgyvendinami turistai iš Vakarų. Kiek jų ten buvo, nežino tik vietinės įstaigos, bet vasaros metu tokie viešbučiai yra pilni svečių. Atsiet, patyrimas Estijoje rodo, kad šią vasarą ir Rygoje ir Vilniuje teks griežtis papildomų priemonių, kad panašūs "viešosios tvarkos" trukdymai daugiau nesikartotų Pabaltijo respublikų sostinėse. Žinoma, čia daug padeda ir tas trumpas, 5 dienų ribotas užsieniečių viešėjimas ir išvis varžymas bent kiek laisviau keliauti po kraštą. Veltui kai kurių mūsų laikų svajojimai apie saulėnimas ir maudymasi Baltijoje Palangoje. Oficialiai teisinimasi viešbučių, t. y. apsisistojimo vietų stoka. Bet, sekant vietinę spaudą iš anapus, kaip tik joje vis dažniau džiaugiamasi naujų viešbučių statyba ir pastatymu Vilniuje, Kaune, Panevėžyje, Palangoje ir kt. Atsiet, čia nebūtų tikroji priežastis. Jais ieškoti dėtų visi kitur. Šioje vietoje tuoj pat prisimena tie nuolatiniai barimai, pamokymai ir išpėjimai vietiniam jaunimui saugotis visų vakarietišku apraiškų, stiliaus, madų ar papročių sekimo, pritaikymo sau ir aplinkai. Dabartinė tarptautinė padėtis esanti lyg ir santykių atlydžio ženkle. Lyg ir neleistų visiško užsiklindimo nuo likusios pasaulio dalies. Greičiausia, - nebūtų per daug suklysta teigiant, kad Maskva jaustųsi ir ramesnė ir sveikesnė, jei turizmas į Pabaltijį nuo penkerių dienų būtų sumažintas visai iki nulio.

Redaktoriaus Kelkio žmonos, buv. Alzunaitės kryžiaus užrašas Kisinų kaimo kapinėse. Foto: 1973 m.

KANADOS LIETUVIŲ MOKYTOJŲ SUVAŽIAVIMAS

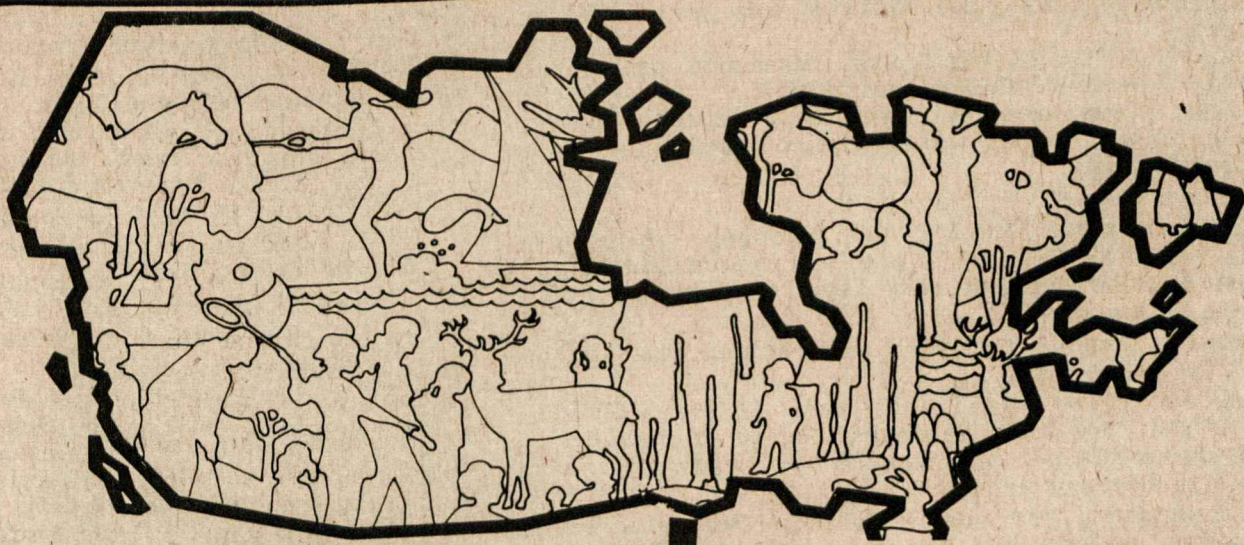
RAŠO L. EIMANTAS

(TASĄ iš praeito nr.)

Po pietų pertraukos klausytojų dėmesį patraukė psichiatrė - dr. B. Petrutytė-Jonienė. Ji kalbėjo apie efektyvų elgesį su vaikais ir idėjas apie drausmę.

Kai reakcija prieš tradicinį mokymą dabar vis auga, iškeliamas net toks paradoksas; vartojant kuo mažiau jėgos - spaudimo, mūsų itaka į kitus tik auga - didėja. Bet kaip ten bebūtų, visgi reikia balanso tarp vaiko norų ir aplinkos reikalavimų. Ugdytas sėkmingas, pradėtas iš mažens. Vėlesnis įtaigojimas lažnai būna nebeprimamas. Mokyklai, kaip ir kiekvienai bendruomenei, reikia tvarkos, taisyklių. Tinkama klasės disciplina padeda išsivystyti vaiko vidinei disciplinai ir sukelti norą mokytis. Žinoma, disciplina labai priklauso nuo laiko dvasios. Reikiamai disciplinuotas vaikas įgauna saugumo jausmą. Disciplina turi būti reguliari, vienodo masto. Pats disciplinos reikalavimas turi būti realus. Jei neišvengiamai yra reikalingas nubaudimas, jis turi būti logiškas. Disciplina mokykloje ir šeimoje neturi viena kitai prieštarauti. Tinkama disciplina gali suteikti daugiau laisvės ir savęs drausminimo.

(Nukelta į 7 psl.)

Kanada - Jūsų šalis. Aplankykite bent dalį jos šią vasarą.

Sveiki, atvykę į šį kraštą - Kanadą. Tai šalis, kurią laikote sava. Tai šalis, kurią parinkote ateinančiom kartom. Ji laukia Jūsų. Dabar.

Aplankykite šią vasarą kurią nors Kanados dalį ir pamatykite jos grožį - ežerus, saurinius upes, masyvius kalnus, miškingus parkus, auksines prerijas, klestančius miestus bei ramius kaimus. Atsekite Kanados praeitį, lankydami gausias istorines vietas.

Nureikia keliauti labai toli nuo savo namų, kad visa tai pamatytumėt. Pažinę kurią nors Kanados dalį, pažinsite ir savo pačių dalį.

Canadian Government
Office of Tourism

Office de tourisme
du Canada

Johannes Bobrowski

Vertimai J. Tinfio.

PRIE UPĖS

Tu atėjai
mėnulio keltu, nuo Aušros Vartų
atėjai, nuo seno paveiklo blizgesio.
Po prijuoste slėpei rankas. Atėjai
visą kelią iki upės.

Vakaro apšviesta, pragalstanti
vargo dūlke,
visuomet vėjo blaškoma
ir nebeatoma kregždžių skrydyje.

Mergaitė,
tavo žvilgsnis iš nendryno.
Aš šaukiau tave visą dieną.
Prisipilk mano delnus smėlio,
man reikia drėgmės ir sunkumo.
Dabar mes vis giliau įsuausiname tamsą.
Ar aš klausiausi, kas už upės?
Ar paukščio, ar ten žemai dugne
žuvies? 'Mielas, aš vis girdžiu šuolio
garsą ir viršų sparų plazdesį. Nemeik
nuo manęs".

Nakčia esu krūmas žvėries
akimis, dieną medis,
vanduo vidurnakčio šešėly,
po saulės spinduliais žolė.

Arba apie vakarą –
šventovė ant kalno, kur mylimasis,
baltas dvasilksis,
išeina – įeina ir gieda giesmes.

Labiau už viską pasaulį
aš jį myliu, mėnulio
spinduliu turiu būti prie jo durų ir
prie namo tamsiame eglėje.

Kartą išskrisiu
su miško paukščių balsais
vėlyvą rudenį, kai širdis,
krūšos kruopelė, taps balta.

LIETUVA BRANGINAMA

Ryšium su ateinančia "Lietuvių Savaitės Otavoje", Carletono universiteto profesorius Dr. Basili Mogridge Otavos Goethes Instituto patalpose skaitys viešą paskaitą "Johannes Bobrowski and Lithuania".

J. Bobrowski, nors ir vokiečių būdamas, mėgo Lietuvą, ją pažino, o ir jo žmonos mergaitinė pavardė yra Budriūtė. Savo eilėraščiuose bei romanuose jis dažnai mini Lietuvą, jos gamtą ir žmones.

Gimęs 1917 IV 9 Tūžėje – mirė 1965 I 2 Berlyne; vokiečių rašytojas. Karaliaučiuje ir Berlyne studijavo meno istoriją ir bandė tapyti. 1939–45 vokiečių kariuomenėje. 1945–49 sovietų nelaisvėje, nuo 1950 redaktorius R. Berlyno leidinyje. Pirmuosius eilėraščius parašė 1949 būdamas kareiviu Rytų fronto prie Ilmenio ež., bet iš tikro kūrybą pradėjo tik nuo 1952, o su atskira knyga debiutavo 1961. Poezijos rinkiniai: Sarmatische Zeit 1961, Schattenland Strome 1962, buvo V. Vokietijos ir Austrijos premijuoti. Rašė ir romanus kurie R. Vokietijos ir Šveicarijos kritikų buvo įvertinti premijomis ir nors vėliai pradėjo reikštis literatūroje, – iškilvienu iš reikšmingiausių šio meto vokiečių rašytojų. Ypatinę vietą jo kūryboje užima Lietuva. Jis ją pažino iš vaikystės, kurią praleido Klaipėdos krašte.

Debiutinio poezijos rinkinys

nio pirmasis eilėraštis pradedamas Vilniaus žodžiu ir visame rinkinyje gausu lietuviškos buities temų: Vilnius, Senas kiemas Vilniuje, Namelis prie Nerios, Kaunas 1941, Nemunas, Neringos žvejų žmonos, Lietuviškasis šulinys, Lietuvių dainos ir kt. Lietuvai skirtas romanas Litauische Claviere (parašytas 1965 – prieš pat mirtį). Tai dviejų plotmių romanas: vaizduoja Klaipėdos krašto vokiečių ir lietuvių santykius 1936, bet drauge piešia ir K. Donelaitį, kaip lietuviškosios dvasios atstovą. Vaizduojamas kraštas, žmonės, papročiai gerai išstudijuoti ir piešiami su šilta simpatija. "Lietuva jam labai nuostabi būdu reiškia tai, ką daugeliui vokiečių kadaise reiškė Italija. Gyvenimo ilgesį, žmogaus paprastumą, tiesumą, kuklumą. Doros, natūralumo ir jėgos simbolį" (V. Girnas, Raudonos rožės J. Bobrowskiui – Pergalė. 1968 nr. 8, 136). Lietuvoji išleisti apie jo romanų vertimai: Levino malūnas 1967. Lietuviški fortepijonai 1968. Pluoštą jo eilėraščių išvertė J. Tinfis (Lietuvių Dienos 1967. I). Lietuvoje – S. Geda, B. Savukynas (Poezijos pavasaris 1968). Paskaitininkas prof. B. Mogridge, rinkdamas medžiagą savo moksliniam veikalui apie Bobrowskio literatūrinę kūrybą, yra numatęs kelionę į Lietuvą, kad aplankyti vietas, apie kurias rašytojas rašė.

Gal jam ir pasiseks tai padaryti...

JAU SAULELĖ VĖL ATKOPDAMA BUDINO SVIETĄ
IR, ŽIEMOS ŠALTOS TRIŪSUS PARGIAUDAMA JUOKĖS.
SALČIŲ PRAMONĖS SU LEDAIS SUGAIŠTI PAGAVO;
IR PUTODAMS SNIEGS VISUR I NIEKĄ PAVIRTO.
TUO LAUKUS ORAI DRUNGNI GAIVINDAMI GLOSTĖ
IR ŽOLELES VISOKIAS IŠ NUMIRUSIŲ ŠAUKĖ.
KRŪMAI SU ŠILAIS VISAIS ATSIUDINO KELTIS,
O LAUKŲ KALNAI SU KLONIAIS PAMETĖ SKRANDAS.
VISLAB, KAS RUDENS BLAURYBĖJ NUMIRĖ VERKDAMS,
VISLAB, KAS EŽERE GYVENDAMS PERŽIEMAVOJO
AR PO SAVO KERU PER ŽIEMĄ BUVO MIEGOJĖS,
VISLAB TUO PULKAIS IŠLINDO VASARĄ SVEIKINT.
ŽIURKĖS SU ŠEŠKAIS IŠ ŠALTO PAŠALIO TRAUKĖS.
VARNOS IR VARNAI SU ŠARKOMS IRGI PELEDOMS,
PELĖS SU VAIKAIS IR KURMAI ŠILIMĄ GYRĖ.
MUSĖS IR VABALAI, UODAI SU KAIMENE BLUSŲ
MUS JAU VARGINT VĖL PULKAIS VISUR SUŠIRINKO
IR PONUS TAIP KAIP BURUS IĞELT IŠIŽIOJO.
BET IR BITINS JAU ŠEIMYNĄ SAVO PABUDINT
IR PRIE DARBO SIŪST BEI KĄ PELNYT N'UŽMIRŠO.
TUO PULKAI JŲ PRO PLYŠIUS IŠLIŠTI PAGAVO,
IR LAKSTYDAMI SU BIRBYNĖMIS ŽAISTI PRADEJO;
O VORAI, KAMPUOS SĖDĖDAMI, VERPALUS AUDĖ
IRGI MEDŽIOT TINKLUS TYLOMS KOPINĖDAMI MEZGE.
BET IR MEŠKOS IR VILKAI ŠOKINĖDAMI DŽIAUGES
IR SUPLEŠYNT KĄ TYLOMS I PAGIRĮ TRAUKĖS.
ALE KOKIE DYVAI, NEI VIENS IŠ DIDELIO PULKO
VERKDAMS AR DŪSAUDAMS MUS LANKYT NESUGRĮŽO;
NE, NE VERKT, BET LINKSMINTIS VISI SUŠIRINKO:
NES DARBAI ŽIEMOS VISUR JAU BUVO SUGAIŠĘ,
IRGI PAVASARIS ANT VISŲ LAUKŲ PASIRODĖ.

.....
KRŪMUS IR GIRIAS VISOKIOS OŠINO DAINOS,
O LAUKUS VISUR BEI PIEVAS SKAMBINO GARSIAI.
GEGUŽĖS IR STRAZDAI, SUMIŠAI LAKSTYDAMI, ŽAIDĖ
IR SUTVERTO J. LINKSMAI RYKAUDAMI GYRĖ.
KREGŽDĖS LENGVAIS SPARNAIS AUKŠTAI PASIKĖLĖ
IRGI BEŠUTYDAMOS, NEI KULKOS, ŠAUDĖ PER ORUS,
O PASKUI VALGIUS PRASTUS BE PRIPROVŲ VALGĖ
IR PASIVALGIUSIOS PLIUSKĖJO PASAKĄ SAVO.
GERVINS', IK DEBESŲ JUODŲ DYVINAI KOPINĖDAMS
IR NEI VERKDAMS IRGI DEJUODAMS SKAMBINO DANGŲ.

Iš

"Laiškai Andromachai"

JAUNŲJŲ APSAKYMAI

(Perspausdiname iš 1966 m. Vilniaus "PERGALĖ" žurnalo)

E. BALIONIENĖ

Kodėl jis išvažiavo?

Kežienė, drėgna pašluoste nuvaliusi klijuote apdengtą stalą, švariai nusiplovė rankas ir atsisėdo. Sena, jau keletą kartų dažyta ir vėl nusilpusi taburetė subraškėjo nuo jos sunkaus kūno. Ji ištiesė savo pabrinkusias kojas, perbraukė plaštaka vieną blauzdą, kitą, paskui atsirėmė sienos ir išsižiūrėjo į vieną tašką priešais save.

Siena laipiojo didelė, juoda musė. Sustirusi, vos gyva. Iš kur ji atsirado vėly rudenį?..

"Reikia ją užmušti, o tai ilis kur į plyšį, perziemos, paskui kad priperšėtų klaušiniui..." – smėksteli Kežienės galvoje.

Tačiau jos visas kūnas toks apsunęs, jog ji neįstengė pakilti ir tik sekė musę akimis. Sienos tinkas vietomis atsilupinėjęs, ir musės tarpais visai nesimatė.

"Reikėtų perdažyti sienas", – pagalvojo ji.

Štai musė jau visai netoli lango. O ten, palangėje, plyšys. Ilis, ir gaudyk tu ją negaudęs. Kežienė kilstelėjo, pasiremdama stalo, bet ir vėl sunkiai sudribo ant taburetės. Tegul sau! Jeigu niekam nerūpi, tai kam čia jai galuotis...

Musė nesustojo palangėje, o ropojo siena toliau. Štai jau už veidrodžio, jau kitas langas netoli...

Ties juo mėgdavo sėdėti Pranas, jos vyras. Atsisėd, būdavo, panarins galvą ir sėdi, lyg žemę pardavęs. Nei tu jį prakalbinsi, nei ką... Duosi, duosi, būdavo, visą vakarą, net liežuvis įskausta, o jam nė motais! Lyg žirniais į sieną.

Ir kad nors žvilgtretų, kad nors koki žodelį tarsteltų! Tegui išburtų, iškoneveiktų ją, kaip kiti kad daro. Bet ne, tyli! Tylė ir dūmoja, gromuliuoja sau vienas kažką... O kai ji, išvesta iš kantrybės, priėjusi surikdavo į ausį: "Apkurtai, kūtvela tu, ar kokių galų?" – tai jis tik pasižiūrėdavo nuo suolo kepurę, užsimaukšlindavo – ir pro duris...

Kežienė nebesitveria pykčiu, prisiminusi vyrą. Ji kietai suspaudė lūpas, atsirėmė rankomis taburetės krašto ir pakilo. Pirštų galais priėjusi prie sienos, užsimojo ir kad tekstėlės delnu! Bet musė žvimbdama nuskrido ir atsitūpė ant išilusios plytos sienelės. Kežienė vėl prisitaikė, ir tik pliaukšt! Tačiau ir vėl nepataikė; dabar musė užskrido ant elektros lempos gaubto palubę.

– Nedovanosiu aš tau, tu raga, – nirsio Kežienė ir, pagriebusi pašluostę, nubaidė musę.

Paskui vėl atsisėdo į senąją vietą, šnypuoja nosimi ir, sunėrusi rankas, suka nykštį aplink nykštį. Ši jos rankų judesį gerai, oi, gerai įsidėmėjo ir vyras, ir vaikai. Kai jau motinos rankų nykščiai juda, – dink iš akių, nes visi pragaro nelabieji pabirs tau ant galvos.

– Išsigrūdo! Į miestą išsigrūdo, kūtvela tas. Sėdėjo palangėje užsikvėpęs, dūmojo ir sudūmojo, – su įniršiu mąstė ji.

Kežienė suka sau galvą jau visas mėnuo ir niekaip negali supasti – kuo gi vyrui ji neįtikio? Sakytum, koki bobos sijoną nusivijo. Bet ne, nesigirdėjo, – juk teiravosi net pačios Linkuvienės. Toji tai jau tikrai viską žino!... Darbo, sakytum, neturėjo, – turėjo. Ir ne bet koki! Statybininkų brigadoje. Ir nesunkus, ir švarus, ir uždarbis neblogas. Tiesa, lėntų ar cemento, kaip Vyšniauskas, neparšinėdavo, nors jina kas vakaras jam primindavo. Bet už darbadienius gaudavo. Ir ne per blogiausiais.

Pasimaisė žmogui galvoj, ne kitaip. Būtų sau pasišnekučiavęs su kaimynais, draugais. Prasiblaškęs po darbo būtų. Na, kad ir prie buteliuko – tokia jau kaimė mada. Būtų širdį nuraminęs, užsimiršęs, jeigu koks kirminas graužė.

Bet iš kur jau čia tas kirminas imsis? Turi nuosavą, šiltą kampa, duonos kashį, prie duonos irgi nieko netrūksta, – atrodo, gyvenk ir norėk. Sūnūs jau dideli, tėvams į dantis nežiūri. Ko gi daugiau norėti? Gyvenk sau ir sveikatą tausok.

Kežienė atsiduso ir, pažvelgė į lempos gaubtą. Musės nesimatė.

...Keistas jos Pranas, tikrai keistas. Atsimena, buvo vėjuota, darganota gruodžio naktis. Šalveno, žemė apsitraukė ledo pluta, o medžių šakos traskėjo lyg reumatoido sukami šanariai. Ji sėdėjo va kaip dabar – viena. Jau ir septynios, ir aštuonios, o Prano nėra. Nėapsikentusi išėjo kieman, apsidairė. O vėjas plaka, o daug medžių. Nueis ji į sodą – gal kur šaka palaužta, paremti gal reikia. Ir net persigando. Stovi kažkas juodas, obels atsirėmęs. Iš tolo šuktelėjo: "Kas ten?!" Gal koks razbaininkas, ką gali žinoti. Ogi jis, Pranas! "Tai ką čia veiki?" – paklausė. "Nieko, klausau, kaip vėjas ūžia, medžiai braška". Gražu, sako, ramu, kai šitaip va stovi ir klausaisi. Pažiūrėjo ji tąsyk į vyrą, patraukė pečiaus ir grįžo vidun. Ką su tokiu gali kalbėti? Pasimaisė – ne kitaip... Nuo to triukšmo statybose, nuo kirvio, nuo obliaus, tur būt...

Bet kur ta musė? Kežienė pakilo, pažvelgė į lempos gaubtą iš vienos pusės, iš kitos. Paskui apžiūrėjo sienas ir priėjusi stabtelėjo ties langu. Čia dažnai susikaupęs, toks svetimais ir nesuprantamas, sėdėdavo Pranas. Išsižiūrė į vieną tašką – ir sėdi tylėdamas. O argi yra į ką žiūrėti pro jį tą langą? Kartą neiškentusi paklausė:

– Tai ką gi ten matai? Parodyk, ir aš pasižiūrėsiu.

– Ką aš matau, tu to nepamatysi.

– Kaip tai nepamatysi? Mano akys šviesesnės už tavo. Tu siūli į adatą neįverti, o aš įvertiu.

O jis vėl savo. Nematysi, girdi, reikia širdimi žiūrėti, akių nepakanka.

Toks tai buvo jos Pranas – keistuolis. O jau dėl kolūkio koks buvo pamišęs! Nuo tamsos ligi tamsos ten ir ten, savu geru visai nesiurpino. Kartą miežius iš arų vežė. Jau tik koks vežimas bebuvė likęs. O čia debesys kyla, o skuba įjedu. Ir pasimaisyk tu man brigadininkui! Girdi, Kežy, gal užtaisytum klijimo stogą, lietus ateina. Sulis kolūkio javus, girdi. Tas metė viską ir nudrožė. Kiek besiplūdo jina! – vis tiek nudrožė. Tegul lyja, tegul savas jėgas pūva...

Toks tai buvo jos vyras. Pakvaišėlis toks.

Ir vis tik kodėl jis išvažiavo?.. Nesupranta Kežienė, niekaip nesupranta, – iš kur galėjo žmogui toks glumas užteikti?

– Važiuoji – važiuo! – taip ir pasakė jam tada. – Grįžti nemaldausiu, nemanyk. Ir laiško nerašysiu. Vaikams, ir tiems neleisiu rašyti...

O gal vis dėlto imti ir parašyti?.. Bent iškoneveiktų gerai tą pakvaišėlį, širdį nors palengvintų. Juk tada, kai pasakė, kad išvažiuoja, – kojas rankas jai pakirto. Nė į protą atvesti nemėgino. Jėgų neturėjo...

Kežienė ryžtingai atsistojo, susirado lentynėlėje apdulkėjusią rašalinę, seną, persikulusį parkerį, išplėšė iš sąsiuvinio popieriaus lapą ir sėdosi rašyti.

Padažė parkerį į rašalą – rašys. Bet rašalas senas, tirštas. Visas gumulas tykstelėjo ant lapo. Kežienė nukirpo suteptą lapo kraštą. "Prana!... – parašė, bet tuoj perbraukė. – Vyrė, svieto perėjūne tu..."

Staiga zzy-y-y – prazvimė pro patį ją musė. Kežienė, lyg gindamasi nuo jos, delnais susiėmė galvą.

– Dieve, dieve, – prasiveržė jai aimana. – Tik tos prakeiktos musės betruko ant mano galvos...

Ji išmeigė akis į sutrūkinėjusį lango stiklą, į pilką tarsi nublukusi palaidinę dangų už jo ir susimąstė. Paskui iš lengvo nuleido ranką, suglamžė saujoje pradėtą rašyti laišką ir pakilius imetė jį į plytą. Popierius ėmė rukti, plykstelėjo melsva liepsnelė, ir netrukus ant žaižaruojančių anglių taksojo tik baltšva pelenų plėnelė.

Kežienė giliai atsiduso, pastovėjo valandėlę sunėrusi rankas ties praviromis plytos durelėmis, paskui lėtai nūsikus, apžvelgė kambarį. Tokie nykūs, tokie tušti visi kampai... Ir dar ta įkyrioji musė... Kodėl gi ji anksčiau nezyzė? Anksčiau, kai dar vyras buvo? O gal zyžė, tik ji negirdėjo?..

Bet vis tik – kodėl jis išvažiavo? Juk toks geras visada buvo, pikto žodžio niekad nepasakydavo. Visos kaimynės jai pavydėjo vyro.

Ir štai išvažiavo... Kodėl gi jis išvažiavo?..

SUGRĮŽO IŠ VOKIETIJOS

Dr. R. Krišt - Kriščokaitis apie dešimtis metų dirba eksperimentinės atominės fizikos ir instrumentacijos srityje. Baigęs ir trumpalaikį Michigan State Univ. Argonne National laboratorijoje. Prieš išvykdamas į Vokietiją penkis metus laiko praleido dirbdamas Jungtinėje Harvardo universiteto ir MIT laboratorijose; išlaikė Harvardo Universiteto "Appointments" ir turėjo fakulteto nario statusą.

Po virš trijų metų mokslinio darbo, pažlame garsiausioje ir naujausioje aukštųjų energijų atominės fizikos institute; Deutsches Electronen Synchrotron Hamburg, Vak. Vokietijoje, sugrįžo į JAV - besirapšgyveno savo vaikystės vietą, West Hartford, Conn., kur gyvena tėveliai – Pranas ir Leonora Kriščokaitiai.

Vokietijoje gyvendamas ir dirbdamas, skaitė paskaitas ne tik Vokietijos tyrinčių centruose ir universitetuose, bet ir Olandijoje, Italijoje ir t.t.; Autorius ir koautorius keleto mokslinių straipsnių, pripažintas ir pasižymėjęs savo darbo srityje. Šiuo metu dirba privačioje industrijoje, at

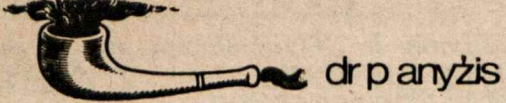
(Nukelta į 7 psl.)

Dr. R. Kriščokaitis tik grįžęs į namus, kieme su savo mama.

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

pro dūmus savo

drp anyžis

Naujai laikraščio skilčiai ieško jau skambaus pavadinimo. Kas autoriui daktarui tinkamiau, kaip lotyniškas? Frazitų knygoje gerai atrodė "argumentum ad verendum" - perligas, "currente calamo" - pernelyg itališkas, "obscurum per obscurius" - perpaslaptingas, "pro domo suo" ... aha! tautiečiams jis pažįstamas. Taip ir bus. Gerai, kad atsimintau Nepriklausomoje tautiečių aiškinimus apie mūsų genties didžią praeitį, jos viešpatavimo plotus. Pastebėjau, jog posakis, ištikrų, esąs mums dūmus pūčiančių svetimųjų dar nesugadintas, nors kiek ir archajiška, lietuviška kalba. Sudabartinau. Taigi tebūna ši graudžių, tai yra, akis griaužiančių dalykų skiltis: "Pro dūmus savo".

* Ko aš, Pijus Anyžis, pagal motiną Anyževičius, esu stesnis už kitus? Mano tautiečiai rodo didelę pagarbą visokiems dr., prof., inž., l. ir panašioms, o aš nei vienu tokiu nesu. Pasidariau. Įsigyčiau, atviriau sakant, nusipirkau doktoratą - Ph. D. Dabar ir aš tituluojamas, Philvasophae Doctor. Tad brangūs tautiečiai, mielios lietuvės ir malonūs lietuviai! "Pro dūmus savo" skaitykite su daktarui prideramu atsinešimu.

* Turbūt daugelis jau matė filmą "The Sting". Tai didelio populiarumo sulaukęs amerikietiškas filmas vaizduojas profesionalių apgavikų nuotykius: kaip gudriai ir žaviai jie apsuks lengvatikius. Filmo populiarumą galima aiš-

kinti nevien geru pastatymu bei komercinio prizo davi- mu, bet, labiausia, kad įvai- raus laipsnio apgaviko gys- lelę turime visi, visi esame kada nors "apstatyti", nors nevisuomet tai žinome.

Profesionalių apstatynėto- jų (angliškai tiksliau - komme- nu), aišku, turime ir mes lie- tuviai. Yra visuomenę iškli- nęjančių, ypač spaudoje, savo didžiais darbais, nuopelnais bei kontinentiniu ar net pa- sauliniu garsu. O mums to ir tereikia. Mažos tautos žmo- nės visuomet negana garsų už savo darbo tvoros, todėl esame lengvai išklinami, ka- dangi tikėti norime.

Kapitalistiniuose kraštuose reklama yra būtina. Pa- prastai, yra nesunku atskirti kas propaganda, kas ne. Tik- tai ne mums. Reklamos tikslas yra sugestiuoti, nes už visiška melą kai kada bar- džlama. Taip ir lietuviškoje spaudoje reklamuojantiesi didžvyriai nebūtinai elgiasi nesąžiningai. Bet taip ir ne- reikia - tik nedasakyti, kiek pakreipti ir tautiečiai patys pridės.

Lietuviško "koninimo" pa- vyzdžių yra apščiai. Į akį krito šeštadieniniame "Drauge" vieno tikrai mums gar- saus daiktininko aprašymas. Geravalis, tik naivus kores- pondentas buvo pagautas jam pakišto nes dešimties pusla- pių atspaudu iš italų ir anglų kalbomis spausdintos dailės enciklopedijos. Žinoma, taip būti paminėtam tarptautinia- me leidinyje yra nepaprastai įspūdinga, jeigu... jeigu ne- žinau, kad garsą galima nusi-

pirkti. Gi biznui nesvarbu, kad pirktų garso neišgirs tie, kurie apie dailę išmano, kur ištikrųjų svarbu.

Meno dalykuose veikla tarptautiniis apstatinėjimo aparatas. Yra įspūdingai skambančių akademijų, insti- tutų, leidyklų, kurios arba "pakviečia", arba į kurias pačiam galima pasikviesti... už atatinama nario mokesį, už išlaidas ir už rinkos kai- ną. Tai verslo įstaigos pra- gyvenančios iš žmonių tuš- tybės, arba skirtos "komme- nams", kurie nupirktą garsą gali panaudoti jiems priei- namoje visuomenėje, ar tai dėl vardo iškėlimo, ar tai dėl materialinės naudos.

— Šią savaitę klebonijoje antrą kartą lankosi dail... iš ... naujosios šventovės pro- jekto reikalui.

Gerų norų mūsų tautie- čiams netrūksta. Jie, atrodo, nuoširdžiai geidžia savo šventovės, savo lietuviškas užieigas, savo emigrantinės rezidencijas pastatyti ir iš- puošti, kaip jie supranta, gražiausiai. Mūsų skilame su- pratime apie tokius dalykus, "konmenai" turi pulkiausią

dirvą. Nenuostabu, kad "pa- saulinio kalibro" daiktininkai gauna projektuoti šventoves, o pasaulio garbės trokštą klebonai mielai jiems sumo- ka po keturtolika šimtų ža- liųjų už praleistą dieną "pa- tarinėjant".

* Algimanto Mackaus Knygų Leidimo Fondui priklauso, tai yra, už dvidešimt dolerių metinio mokesčio gauna Fondo išleidžiamas knygas ŠEŠI Kanados lietuviai. Viso Fonde yra 125 nariai, iš jų aštuoni Australijoje, keturi Europoje ir trys Pietų Ame- rikoje. Perna išleista Vinco Trumpos istorinė studija "Napoleonas, Baltija ir Ame- rika", Algirdo Landsbergio drama "Vėjas gluosniuose, Gluosniai vėjuje" ir Antano Gustaičio humoristinių eilė- rašių rinkinys "Saulės šer- menys". Tiems, kurie išeit- vietiškos lietuviškos šermenų nelaukia, pridėdu Algimanto Mackaus Knygų Leidimo Fondo adresą: 6349 S. Arte- sian Ave., Chicago, Ill. 60629, U.S.A.

KAS YRA ALCOHOLICS ANONYMOUS?

Alkoholizmas yra liga. Šiandien medicina tuo neabejoja. Jei nori sužinoti ar sergi ta liga, atsakyk nuoširdžiai ir neapgaudinėdamas save į šiuos klausimus:

1. Ar praleidinėjai darbą dėl gėrimo?
2. Ar gėrimas griauia tavo šeimos gyvenimą?
3. Ar geri todėl, kad tau nedrąsu būti su kitais žmonėmis?
4. Ar gėrimas kenkia tavo geram vardui?
5. Ar bet kada po gėrimo jautel esi- žinės griaužimą?
6. Ar atsidūrėi dėl gėrimo finansi- niuose sunkumuose?
7. Ar gerdamas nebekreipi dėmesio

Jeigu geri ir gali gerti - Tavo reikalas.

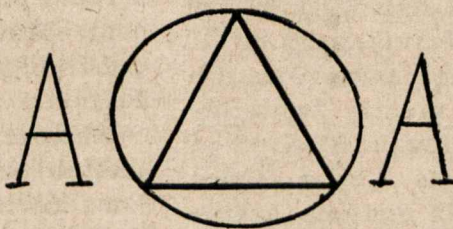
Jeigu geri ir negali gerti - mūsų reikalas.

Skambink dieną ar naktį **A.A.** Tel. 521-2185.

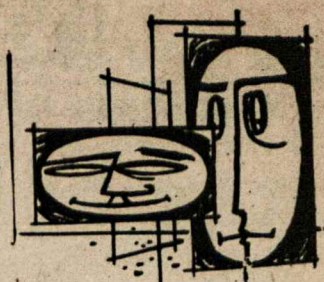
Jei nori lietuviškai kalbėti - skambink darbo valandomis 489-5391 (klausk) Leo; o vakarais namų tel. 366-2548 arba 277-7868.

nei su kuo geri, nei kur geri?

8. Ar dėl gėrimo imi nebesitūpinti šeimos gerbūvų?

KREVI VEIDRODŽIAI

Skambutis iš milicijos:

— Ar jūs prieš kelias die- nas pranešėte, kad dingę jū- sų žmona?... Ją suradome.

— Ką jinai sakė, kai sura- dote?

— Nieko nepasakė.

— Tai suradote ne mano žmoną...

Kaimyno bute visą vasa- rą labai garsiai groja radi- jas. Ir štai pasibeldžia mažo- ji Onutė.

— Mamytė prašė paklaus- ti, ar negalėtumėte pasko- linti savo radijo.

— Ar norite taip vėlai šokti?

...Infliacijos temomis...

"Jūsų 4-ių dolerių meniu ant baltos ar tamsios duonos?"

9. Ar tavo nora (ambicija) ... norė atsiekti, padaryti, sumažėjo nuo to laiko, kai ėmėi gerti?
10. Ar trokšti gėrimo tam tikru me- tu kasdien?
11. Ar nori išgerti sekantį rytą?
12. Ar gėrimas pakeltė ir sutrikdė tavo miegojimo įpročius?
13. Ar tavo darbštumas sumenkėjo dėl gėrimo?
14. Ar gėrimas pasidaro kartais toke kad dėl jo gali prarasti savo darbą?
15. Ar geri todėl, kad užmirštum rū- pesčius, baimę bei nemalonumus?
16. Ar geri vienas?
17. Ar bet kada buvai pasigėręs taip, kad nebeatimėi nieko?
18. Ar kada nors dėl gėrimo ieškojai pagalbos pas gydytoją?
19. Ar geri, kad sustiprintum savim pastitkėjimą (t.y. "ant drašos")?
20. Ar buvai kada nors paguldytas li- goninėn dėl gėrimo?

Jeigu atsakei taip į bet kurį vieną iš šių klausimų — tau yra pavojus tapti alkoholiku.

Jeigu atsakei taip į bet kurį iš dvejus klausimus — galimas dalykas, kad jau esi alkoholikas.

Jeigu atsakei taip į trejus ar dau- gliau iš šių klausimų — tikrai esi alkoholikas. (Šie klausimai yra nau- dojami John Hopkins University Hospital, Baltimore, Md., USA, vie- nos garsiausių ligoninių visam pa- saulyje, norint nustatyti ar ligonis yra alkoholikas).

Alkoholizmas lietuvių visuomenė- je dar menkai suprantamas. Mūsų tarpe manoma, kad alkoholikas tai ištūžėlis, silpnavalis, menkavertis. Iš tiesų, tačiau, alkoholikas yra ligo- nis, nes alkoholizmas tėra tokia pa- ti liga kaip džiovą, cukraligė, skran- džio žaizdos, reumatizmas ir kt. Alkoholizmas yra ir fizinė liga (kai kurie žmonės alkoholiui yra aler- giški, ir dvasinė liga (žmogus ne- tenka galios kontroliuoti savo gė- rimą, t.y. nori gerti be saiko.) Be to, alkoholizmas yra progresyvi liga, t.y., ji gali eiti tikrai blogyn. Net kurtam laikui nustoja gerti, kai vėl pradeda gerti — esi tenai, kur bu- vai, kai nustojai. Alkoholikas, jei ne- nustoja gerti, miršta nuo kepenų, širdies ar kitokių ligų, paprastai su- keltų alkoholio, arba baigia gyvenimą beprotnamyje. Iki šiol tėra vie- nas vaistas nuo alkoholizmo — NU- STOTI GERTI ALKOHOLINIUS GĖ- RIMUS.

PAVARDĖS NEREIKIA SAKYTI.

PASAKYK TIKTAI SAVO VARDĄ.

MES TOKIE PATYS KAIP IR TU.

SUPRANTAM TAVE

IR TAVO

RŪPESČIUS.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS ISTORINIAI METMENYS

(Paruošė kun. J. Gaudzė)

15 Spausdiname Montrealio lietuvių, susijusių su Šv. Kazimiero parapija istorinius įvykius, kaip yra paruošęs — būda- mas vikaru kun. Jonas Gaudzė.

Montrealyje studijavęs K. J. Bajorinas duoda papildymą: "Draugas" Nr. 44 (1910. 10. 13). "Dar apie Eucharistinį kongre- są. Kongresas buvo rugsėjo 6-11. Kongresas atidarytas 8.30 val. vakare 6 dieną šv. Jokūbo katedroje. Susirinko popiežiaus pasiuntinys kard. Vanutelli, Irlandijos pirmas kard. Logue ir Amerikos katalikų bažnyčios galva kard. Gibbons, daug vysku- pų ir kunigų. Buvo trumpas prakalbos ir palaiminimas Šv. Sa- kramentu. Ceremonijos pasibaigė 11 val. vakare. 7 dieną pirmą val. po pietų Windsor hotel sueiga aukštų kongreso delegatų. Tą pat vakarą 9-11 val. ten pat hotel valstybės sekretorius C. Murphy su kitais Kanados valdžios atstovais priėmė oficialiai šv. Tėvo atstovą. Po to vidurnaktyje Notre Dame bažnyčioje buvo pontifikalinės šv. Mišios ir dalijama šv. Komunija. 8 die- ną 8 val. ryte, šv. Jokūbo katedroje pontifikalinės šv. Mišios kunigams ir vienuoliams. 10 val. mitingas (susirinkimas) Stan- ley Hall, prakalbos iki 12 val. Vakare 8-11 val. miesto vyres- nybė iškilmingai priėmė popiežiaus legatą miesto salėje (City Hall).

9 dieną Royal parke šv. Mišios ir du pamokslai: anglų ir prancūzų kalba. 10 dieną pontifikalinės šv. Mišios Mont-Royal parke 10.30 ryte. 11 dieną popiežiaus legatas atlaikė šv. Mišias ryte. Po pietų buvo didelė procesija".

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA ANTRU KARTU BE KUNIGO

Išvažiavus kun. S. Kučui, montrealiečiai likosi be savo ku- nigo, tačiau svarbiais atvejais juos aptarnaudavo St. Eusebe prancūzų parapijos kunigai. Liepinaitienė tvirtina, kad 1909 metų vasarą į Montrealį buvo atvažiavęs Kazimieras Kapu- cinas. Jis čia pravedė misijas. Juzė Vaškienė aiškiai atsimė- na, kad į Montrealį 1912 m. birželio mėnesį, vėl atvyko Tėvas Kapucinas pravedti lietuviams misijas.

Kazimieras kapucinas, kuris čia pravedė 8 dienų misijas, — sakydamas pamokslus ir klausydamas išpažinčių. Matyda- mas pilną bažnyčią lietuvių, dar neseniai suvažiavusių, ir be lietuvių kunigo, pradėjo šauktis prie šventųjų, sakydamas montrealiečiams lietuviams: "Neužmirškite Dievo, o Dievas jūsų neapleis".

Kazimieras Kapucinas—Jonas Kudirka, prieš pirmą pasau- linį karą ir po jo, garsėjo savo pamokslais Amerikoje ir Lie- tuvoje. 1910 m. kovo 24 d. Nr. 12 "Draugas" rašo: "Tėvas Ka- pucinas atvažiavo iš Nowe Miasto, Tėvų Kapucinų vienuolyno Lenkijoje, daryti misijas lietuviškose parapijose—Amerikoje. Praeitą vasarą Tėvas Kazimieras, su didele žmonėmis nauda, darė misijas kellose vietose Žemaitijoje. Amerikos lietuviai jau seniai ištroškę laukia Misijų. —Kun. A. Staniukynas."

Montrealiečiai gerai prisimena tą barzdėtą vienuolį, kuris jiems pasakė: "jūs esate ays be piemens, bet aš jums išrū- pinsiu labai gerą kunigą iš Lietuvos."

Skaityt Kazimiero Kapucino atvirlaiškį, rašytą Rev. J. Ro- billard, St. Eusebe parapijos klebonui, sužinome keletą įdomių

Pamokslininkas kapucinas Jonas Kudirka

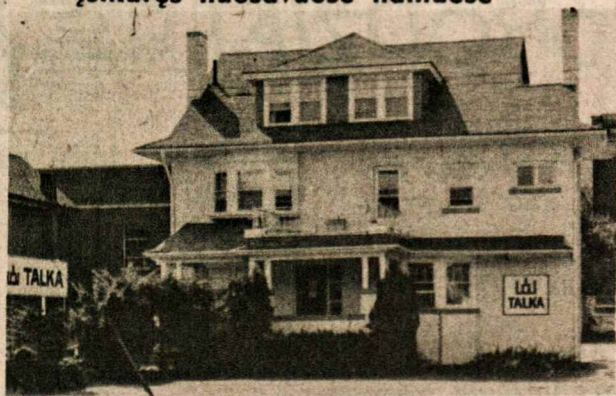
žinių; jis rašo: "Gerbiamas Tėve, baigdamas misijas Montre- alio lietuviams, buvau pažadėjęs atsiųsti reikalingą knygą dėl klausymo išpažinties įvairiomis kalbomis. Be to, perrašiau tekstus į lietuvių ir prancūzų kalbas, reikalingus teikiant krikšto ir vedybų sakramentus; visa tai siunčiu Jums. Girdė- jau, kad dėl Montrealio lietuvių iš Lietuvos žada atvykti ku- nigas Gugis, vidutinio amžiaus. Pradedu vesti misijas italams. Prašau pasimelsti už mane. Fr. Casimirus O.M.Cap. —2634 W. 67 St. Chicago, Ill. die 1 Oct. 1912."

Į Montrealį pradėjo atvažiuoti vis daugiau lietuvių imigran- tų, todėl pasidarė būtinas reikalas turėti pastovų kunigą, ku- ris galėtų sekmingai aptarnauti lietuvių jų religiniuose daly- kuose. Po kun. S. Kučo išvažiavimo, Montrealio arkivyskupui siūlėsi kun. Ladislovas Taškūnas iš Brooklyn, N. Y. Jis taip rašo arkivyskupui P. Bruchesi (1912. 10. 4): "Jūsų Malonybė, aš buvau informuotas, kad lietuvių parapija Montrealyje šiuo metu neturi kunigo. Jeigu būčiau naudingas, sutinku perimti šią parapiją, jei Jūsų Malonybė manote priimti mane į Jūsų Arkivyskupiją. Aš su malonumu pristatysiu visus reikiamus paliudijimui dokumentus. Nuširdžiai Jūsų Kristuje. Ladislau Taškūnas, 225 High St. Brooklyn, N. Y."

Kodėl nepriėmė kun. L. Taškūną į Montrealio vyskupiją, priežastis paaiškėja, skaitant Seinų ir Augustavo vyskupo An- tano Karosos rekomendacinį laišką (1912. 9. 3) arkivyskupui Paul Bruchesi, kuriame Montrealio lietuviams rekomenduoja kunigą Juozą Vyšniauską.

Montrealio lietuviai yra labai dėkingi kunigui J. Vyšniaus- kui, nes jam atvažiavus: sustiprėjo parapija, aprimo prieš- rinkinai, buvo pastatyta sava bažnyčia.

Vienintelis lietuvių bankelis Kanadoje
jisikūręs nuosavuose namuose

HAMILTONO LIETUVIŲ KREDITO
KOOPERATYVAS "TALKA"

830 Main St. East, tel. 544-7125

Darbo valandos:	Mokame už:
pirmadieniais 10 — 5 v.p.p.	depozitus (P.C.A.) čekių 6%
antradieniais 10 — 5 v.p.p.	šėrus ir sutaupas 7%
trečiadieniais 10 — 5 v.p.p.	už vienu metų terminuotus
ketvirtadieniais 10 — 5 v.p.p.	indėlius 8%
penktadieniais 10 — 7 v.vak.	3 metams 8 1/2% ir 5 m. 9%
šeštadieniais 9 — 12 v.p.p.	
Liepos—rugpjūčio mėnesiais ir prieš ilgus savaitgalius "Talka" šeštadieniais uždaryta.	Duodame: asmenines paskolas iš 11% nekilm. turto paskolas iš 9 1/2%

Nemokama gyvybės ir asm. paskolų drauda. Nemokamas pilnas čekių patarnavimas. Pardudome "American Travelers" čekius. Užtikrintas indėlių saugumas. Kapitalas — virš \$ 4,600,000

SLA 72 KUOPOS VEIKLA

SLA 72 k. visuotinas susirinkimas įvyko š/m. kovo 23 d. IguVarno patalpose. Dėl blogo oro susirinkime dalyvavo tik 11 SLA narių. Nežinoma, ar susirinkimas buvo darbingas: atlikti balsavimai, renkant pasiūlytus kandidatus į SLA Centro Vykdama Tarybą. Buvo nutarta ir šiais metais ruošti gegužinę liepos 28 d. A. Padolskio sodyboje Paris, Ontario.

Visi nariai vienbalsiai pritarė valdybos pasiūlymui šiais metais iš gegužinės gauto pelno įamžinti Vytautą Simokaitį, įnešant jo vardą \$100 — į Kanados Lietuvių Fondą.

V. Simokaitis 1971 m. sausio 19 d. Vilniuje buvo nužudytas, o jo našė, Gražina Simokaitienė, 3 metus kalėjimo už tai, kad 1970 m. lapr. mėn. iš Vilniaus į Palangą skrendanti lėktuvą bandė nukreipti į Švediją. Vėliau, Sovietų Sąjungos Aukščiausios Tarybos Prezidiumas mirties bausmę pakeitė į 15 metų sunkaus kėlimo. Kur bausmę atlieka žinių nėra. Buvo gaudy, kad V. Simokaitis yra jau nužudytas. Koks bebūtų V. Simokaitio likimas, jis yra vertas prisiminimo ir pagarbos, nes jis bėgo iš savo gimto krašto, protestuodamas prieš sovietų žiauriją okupaciją. Susirinkimo metu, nariai šiam svarbiam tikslui numatomi pinigine loterija sudėjo 85 dolerius. Yra vilties gauti dar aukų. Vėliau bus paskelbtiviši geradariai.

SLA kuopai sustiprėjus nariais, šiais metais buvo išrinkti 2 atstovai į SLA 58-tą seimą, kuris įvyks liepos 1-4 dienomis Bostone. Atstovais buvo išrinkti jaunosios kartos SLA veikėjas R. Matukaitis ir J. Šarapnickas.

SLA narys Žuklautojų ir Medžiotojų Klubu "Giedraitis" visuotinis susirinkimas — gegužės 26, sekmadienį, 3 v.p.p., savos šaudyklos patalpose/uz Kaledonijos/. Bus aptarti įvairūs klubo einamieji reikalai ir renkama nauja klubo valdyba. Po to, kuklios vaišės su linksmąja dalimi. Laukiame ir priėjusiantieji. V-ba

Hamiltono šauliai rengia JONINES birželio mėn. 22 d. Hamiltono Medžiotojų ir Žuklautojų klubo "Giedraitis" šaudykloje. Bus lauzas ir įdomi programa. Ad.

Hamiltono šaulių kuopos vadovas P. Kanopa išrinktas Kanados šaulių Rinktinės vad. Rinkimai įvyko Toronte balandžio 27 d., kuriuose buvo išstatyti du kandidatai, — J. Šiaučulis ir P. Kanopa. Ad.

ottawa

Ottavos lietuviams šie metai yra sukaustuviniai; tai yra 25-metis jų organizuoto gyvenimo. Iš senųjų ateivių čia buvo žinoma trys šeimos: Pranckevičiai, Bieliniai, Viskauskai ir viengungis Jurgelevičius. 1948 m. pradėjo rasti Ottavoje naujų ateivių; tai daugiausiai viengungiai, atvykę darbams pagal įvairias chemas. Tuo metu atvyksta į Ottavą kun. ir dr. Jurgis Razutis, pritapęs laikinai vietos arkivyskupijoj. Jo pastangomis liko suburti krūvon visi žinomi lietuviai. Tuo metu labai daug patalki-

no naujiesiems ateiviams įsikurti kun. Razutis ir iš senųjų ateivių — Pranckevičių šeimų ir Bielinių. Šiemet būtų gera proga tuos visus senuosius ateivius, kurie dar tebegyvena čia, prisiminti.

popietė
savuose namuose

Pirmasis kovo sekmadienis pasižymėjo ne tik aukšta temperatūra (69°F), bet ir tradicine Kaziuko muge. Po pamaldų, kaip per didžiausius atlaikus, besirenkanti žmonės užpildė visas tris Priskelimo parapijos sales. Tiesa, tokios neprasimušamos kamšties kaip kitais metais, šį kartą nebuvo. Tam, greičiausia, padėjo prie įėjimo svečiams prie atlapo segamos auksinės širdelės ir už jas atsilyginant auka. Tenka sutikti, tai buvus gera skautų idėja, tuo papildant jų pajamas ir įgalinant svečius laisviau pasijausti, pasistiprinti, bei geriau apžiūrėti skautukų su mamytėmis operuojamus prekybos talus.

Kaziuko mugėje buvo svečių ir iš toliau. Jų tarpe iš Hamilton, su šeima buvo atvykęs dail. Algis Trumpickas. Su jais Torontą aplankė ir "Rutos" knygų leidėjas Pranas Enskaitis. Jie domėjosi mugės organizacija, išpuoštomis salėmis ir darbščiais skautais.

Kalbant su leidėju apie "Rutos" planus, paaiškėjo, kad jauniems Enskaitiams prisidėjus, leidykla ruošiasi dideliems pavasario darbams. Šalia kai kurių spaustuvės praplėtimų ir patobulimų buvo įsigytas naujas linotipas, kuris labai paspartins rinkimo darbą. Pirmuoju užsimojimu (po ilgesnės pertraukos) yra numatyta išleisti Prano Enskaitio knyga skautiškom temom. Antruoju leidiniu seks iš Lietuvos atvežtas (išmugeliuotas rankraštis). Jis atvers būdingų detalių apie gyvenimą Lietuvoje ir ap-

sakurti kun. Razutis ir iš senųjų ateivių — Pranckevičių šeimų ir Bielinių. Šiemet būtų gera proga tuos visus senuosius ateivius, kurie dar tebegyvena čia, prisiminti.

Iš naujųjų ateivių tebegyvenančių Ottavoje nuo 1949 metų bėra likę taip pat labai nedaug. Bendrai imant lietuvių, gyvenusių ar tebegyvenančių Ottavos apyl. ribose, kurių pavardės yra patekę į B-nės sąrašus, priskaitoma iki 400. Tikimasi, kad anksčiau čia gyvenusieji, prisimins šiais metais Ottavą, ir ruošiamų parengimų metu atsilankys. Šventės programa norėta suderinti su tulpių žydėjimo laikotarpiu; Ottava juk yra pagarsėjusi savo tulpėmis.

kritai apie tenkščias nuotakas. Tolimesnei ateičiai leidėjas Enskaitis turi irgi nemažą planų, bet apie juos kitą kartą.

Atvelykio popietėje, Lietuvių Namų moterys paruošė torontiečiams Velykinį stalą. Turtingą, turiningą ne tik įvairiais užkandžiais, patiekalais, skanumynais, bet ir išrikiuotomis vyno bonkų baterijomis. Stalą puošė gėlės ir kas be ko — margučiai. Klausiniai buvo įvairių spalvų, panaudojant dažus, o juos marginant — vašką. Ypač pastarieji, pareikalavę daug darbo ir kantrybės, išėjo pasigėrėtina gražūs.

Svečiams darniai apsėdus stalus, besivėlinantiems net susispaudžiant pristatytuose kėdėse, Namų pirm. J. Strazdas pradėjo pietus pakviesdamas par. kleboną T. A. Simanavičių palaiminti valgius. Daugumoje tik iš pamaldų atskubėję svečiai, pasigėrėję margučiais, išmėginę jų stiprumą, linko į gausių patiekalų pasirinkimą.

Po šaltų užkandžių, sekė šilti valgiai. Tarp jų dominuojančiu patrauklumu apetitą žadino B. Jackaus namuose išrūkytas kumpis. Gerai pasistiprinus, sekė įvairiausių, vienu už kitus skanesnių pyragėlių pasirinkimas. Ir kavutė. Žinoma, kartas nuo karto viską paskalaujant gailinančių vynu, kuris ypatingai tiko po sūroko Jackaus rūkyto kumpio. Ir valgydami, ir skonėdamiesi, ir užsigerdami svečiais stebėjosi Lietuvių Namų šeiminkų darbštumu. Tokios, štai gražios pavasario šventės progą (dienos temperatūra siekė 75°F), tos uoliosios moterys, nepagalbėję triūso, surengė šaunią puotą ir susilaukė daug svečių. Daugiausia pasidarbavusi, niekuomet nepavargstanti, skaniuosius patiekalus, šaltus ir šiltus valgius gaminusi šeiminkė Aldona Genčiuvienė. Ir visos kitos svečių įvertinimo susilaukė paslaugios patarnautojos, uoliosios padavėjos ir pagalbinės virėjos.

Puotai besibaigiant ir 160 svečių niekur neskubant, tarp savęs šnekučiuojantis, buvo aišku, kad viena iš skoningiausiai apsirengusių šeiminkinių, daugiausia pavasario spalvas reprezentuojančia suknute pasipuošusi buvo Julija Skrebutėnienė.

Viena tik pasigesta, tai kuklios programėlės. Ji būtų pagyvinusi visą subuvimą ir suteikusi kultūrinį atspalvį.

S. Pranckūnas

LIETUVIŲ NAMAI

Pereitą šeštadienį, gegužės mėn. 4 d. L.N. įvyko spaudos balius "Nepriklausomai Lietuvai" remti. Nors dėl pašto streiko balius buvo reklamotas labai mažai, į jį atsilankė arti 400 asmenų. Balius praėjo geroj nuotaikoj ir jame buvo išrinkta "Nepriklausomos Lietuvos" spaudos baliaus gražuolė D. Simanavičiūtė ir jos asistentės K. Delkutė ir V. Pilipaitytė. Lietuvių Namai gražiole uždėjo gražią karūną.

Sekmadienį, gegužės 5 d., LN didžiojo salėj įvyko gausus mergvakaris "Shower" is" panelei Aldonai Aušrotaitėi. Dalyvių buvo apie 500. A. Aušrotaitė gavo daug gražių dovanų.

Taupyk ir skolinkis

Pirmutiniame ir didžiausiam
TORONTO LIETUVIŲ
KREDITO KOOPERATYVE

PARAMA

MOKA	IMA
6% už depozitus	8% už asm. paskolas
7 1/4% už taupymo s-tas	8% už mortgičius
8% už 1 m. term. dep.	
8 1/2% už 2 m. term. dep.	
Kapitalas — septyni milijonai dolerių	

Asmenines paskolas duodame iki \$5.000 ir mortgičius iki 75% įkainoto turto. Visų narių gyvybę apdrausta santaupų dydyje, bet nedaugiau \$2.000. Asmeninės paskolos mirties atveju apdraustos iki \$5.000.

Nemokamas čekių ir sąskaitų patarnavimas.

KASOS VALANDOS: kasdien nuo 10 val. iki 3 val. po pietų, išskyrus sekmadienius. Pirmadienį ir penktadienį nuo 10 v. r. iki 8 val. vaka. Šeštadieniais nuo 9 val. ryto iki 1 val. po pietų (liepos ir rugpjūčio mėnesiais šeštadieniais uždaryta).

BOSTINĖ: Lietuvių Namai — 1573 Bloor Street West, Telefonas 532-8723 • Toronto, Ontario, M6P 1A6

ĮVAIRŲS SIUNTINIAI IR DOVANOS

į Lietuvą, Latviją, Estiją, Ukrainą, Sov. Sąjungą paprastu ir oro paštu.

Dovanos be maito: Motociklai, skalb. mašinos, televizijos priimtuvai, šaldytuvai ir t.t. Taip pat persiunčiame piniginius pažymėjimus (certificates), už kuriuos gavojeis goli pirkti prekių specialiose krautuose. Norint pasiųsti automobilį, prašome pirmą pasiteirauti, nes automobilių skaičius yra ribotas.

Siunčiame Jūsų sudarytus ir apdraustus įvairius siuntinius iki 1934 svarų gryno svorio. Turime p. devimius įvairių medžiagų ir kitų prekių. Sąžiningai ir greitai patarnaujame.

DARBO VALANDOS: TREČIADIENIAIS — UZDARYTA. Pirmadieniais, antradieniais, ketvirtadieniais ir penktadieniais — nuo 9 v. ryto iki 7 v. vakaro; šeštadieniais — nuo 9 v. ryto iki 5 v. vakaro.

LIETUVIŲ ISTAIGA Baltic Exporting Co. 480 RONCESVALLES AVE., TORONTO 3, ONTARIO

Telefonas LE 1-3098 Savininkai A. ir S. KALOZA

Lietuvių Namai bus tik tada visų lietuvių namais, kai daugumas lietuvių bus Lietuvių Namų nariais. LN valdyba kviečia visus lietuvius neatidėliojant stoti į LN narius, kad tuos lietuvių pastangomis gražiai įrengtus namus padarytume visų lietuvių namais. Per pereinamas dvi savaites Lietuvių Namų paskolos lankstų nupirko Kriauceliūnas Bronius už \$5,000. Vėlykų laikotarpiu LN paskolos lankstus (debentures) nupirko: Dudienė Nora už \$5,000 dol. Dr. Šalkauskas Antanas už \$2,000, Dr. Pacevičius Stasys, Dikčius Mykolas, Dambarienė Marija, Vaškela Juozas, Balsys Vytautas po \$1,000, Liormanis Medardas, Baltaduonis Juozas ir B. J. po \$200.

Nario įnašus įmokėjo po 100 dol. Drešeris Walteris, Toronto Lietuvių Pensininkų Klubas, Gipas Julius ir Šturmčas Petras, po 75 dol. Morčūnas Juozas ir Žedas T. B., po \$50 Kvedaras Adolfas.

Lietuvių Namų paskolos lankstų (debentures) pardavimas vyksta, galima sakyti, normalia sparta. Dabar jį yra išparduota už daugia kaip \$250,000. Liko parduoti dar už apie \$50,000. Tačiau Lietuvių Namams pasižadėjimus įvykdyti tie likusieji 50 t. dolerių vertės paskolos lankstai reikėtų skubiai išparduoti. Visi lietuviai kviečiami neatidėliojant juos pirkti. Tikimasi, kad lietuvių ivertins LN valdybos pastangas ir į šį kvietimą skubiai atsilieps.

sudbury

5 tautų šeštadieninių mokyklų pavasario festivalis buvo suruoštas Sheridan-Tech. gimnazijos patalpose. Dalyvavo lietuviai, ukrainiečiai, lenkai, suomių ir kroatų su meninėmis programomis; tautiniais šokiais, dainomis, tautinių išdirbinių ir maisto parodomis.

Lietuvių "Tumo-Vaižganto" šeštadieninės mokyklos vedėjos Nijolės Paulaitienės vadovybėje, mokslo metų begyje, mokiniai paruošė tautinių šokių ir dainų programą. Tautiniams šokiams vadavo — Silvija Martinkutė, o dainoms — Danguolė Remeikytė. Per du pasirodymus žiūrovams pašokta šeši šokiai ir sudainuota 6 dainos. Daugiausia festivalio lankytojai domėjosi tautinių išdirbinių ir meno parodos lietuviškuoju skyriumi.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvaišienę. Buvo gauta daug pasiūlymų paveikslus pirkti, taip pat G. Petrėnienė gavo daug užsakymų iš įvairių tautybių asmenų. Lietuviško maisto gaminius paaukojo: A. Pranskūnienė, O. Rudienė, D. Račinskienė. Gintaro išdirbinius ir gėles — M. Venskienė.

Tenka pripažinti, kad ši kartą lietuviai, kaip lietuviai, meno programa, taip pat rodo savo vertingumą išsakydami kitų tautybių.

Ant trijų didžiulių stalų, dengtų tautiniais (lietuviškais) raštais ir net Himnu, bei dainų eilutėmis išaustomis staltiesėmis, buvo išdėstyta tautinės juostos, knygos, gintaro išdirbinių. Žiūrovai labai domėjosi laisvos Lietuvos 500-100 litų pinigais, kurie buvo gauti iš Lietuvos. (p. Poderienės eksponatas). Sienos apkabinėtos Grasės Petrėnienės pieštais paveikslais, tautiniais motyvais automis juostomis ir kt. Parodą paruošė G. Petrėnienė, dedant: M. Šemogienę, B. Stankuvienę, E. Tolvai

Onutei ir Jonui Stoniuliams ir močiūtei,
jų sūneliui ir anūkui mirus, nuoširdžiausią
užuojautą reiškiamo -
Pakalniškių šeima

Mirus JADVYGAI NARBUTIENEI, jos vyrui,
dukroms ir sūnui reiškiamo nuoširdžią
užuojautą -
Konstancija ir Leonas
Balzarai
Čikaga.

SKAUDŽIOS IR LIŪDNOS
ATMINTIES,
JONO SVENTICKO
VIENŲ METŲ MIRTIES
SUKAKTIES PROGA.

- NIEKAD NEUŽMIRŠIU TAVĘS!

Elzbieta Sveticienė

po chicagos dangum

Mūsų spaudai sunkėja ke-
liai: viskas brangsta, popie-
ris, persiuntimo išlaidos,
darbininkai, mašinos ir kiti
reikmenys. Todėl lekiant
kartu su gyventu, nesinori
užimti laikraštyje vietos il-
gals išvedžiojimais ar dis-
kusijoms teikiant viską mažų
reaportų forma, nes iš to-
jų laikraščiai ilgai trunka,
kol pasiekia skaitytojus.
Chicagoje "Darbininkas" daž-
nai ateina veik po savaitės, o
"Neprūkl. Lietuva" iš Mon-
trelio, net kartais po dvejų
savaitių. Todėl kronikinės
žinios netinka, be to čia lie-
tuviai turi du dienraščius
"Draugą" ir "Naujienas", tai
jais ir atitenka si paskirtis.

Lietuvi, nuklydęs į telima salį
nepamirsk atsigrįžti atgalios"
"Lietuvi, nuklydęs į tolimą
salį, neužmiršk atsigrįžti
atgalios". Išnyko iš šio pa-
saulio Lietuvos dydį darbi-
ninkė ir patriotė Juzė Vai-
čiūnienė. Šie virš suminėti
žodžiai mums paliko lyg iš-
pėjimą, kad iškeliauvę į svei-
mas padanges, neužmirštume
savos gimtinės ir Lietuvos
laisvės. Jį vos porą savaitių,
prieš iškeliaujant į anapus
man tarė - "Pabaigiau nors
trumpai pagrįžti 'Tėvų Na-
meliai Brangūs'". Baigiau
rašyti ir Mariampolės gim-
nazijos monografiją, nežinau
ar kas ją išleis". Taip, ji pa-
jėms ir atitenka si paskirtis.

damos šaulės, mokytojai ir
kt. pažadėjo, dar priedo, rin-
ko aukas Tavo vardu išleisti
lietuvišką abėcėlę. Nors kar-
tą jos eilų knygą "Rūpestį"
pristačiau Lietuvių Televi-
zijoje, ji pati nesutiko eiti kar-
tu, tad Skautų Seserijos dėka,
kūn. Kežiui paruošius filmą
nors trumpus gyvenimo epi-
zodus, kovo 17 d. LTV progra-
moje prakalbėjo jau mirusi.
Ji atžymėta mūsų spaudoje, ji
paliko savo kūrybos ir darbų
kurie mus visus skatina eiti
tikruoju Lietuvos keliu, gar-
bingai kovoti su tautos prie-
šais ir gyventi viltimi dėl
laisvės.

Mūsų svarbieji archyvai

Nyksta mūsų nenesnioji
kartą, neatsilieka ir jaunes-
nieji. Netenkame žymių tau-
tos žmonių, savanorių ir kitų
profesijų. Laikas nusineša
viską. Kovo 17 d. atsisveiki-
nom su buvusiu Lietuvoje
teisėju ir advokatu J. Stana-
ičiu, kovo 19 d. su Pranu Mar-
cinkėnu, kuris nors senyvo
amžiaus, bet buvo veiklus
lietuvis. Atsisveikinom ir su
dr. Kaziu Sruoga kuris buvo
žymus spaudos darbininkas,
karys ir daktaras. Kai kurių
išsiskyrusių kūrinių liko,
niekieno nesaugojami. Nese-
niai be žinios pradingo Jonas
Rimašauskas, buvęs politi-
nis kalnys, vokiečių okupa-
cijos metais, jį palaidojo
svetmieji, o likęs turtas iš-
blaškytas. Gera, kad Lietuvių
Kultūros Balzeko Muziejus
nors dalį jo raštų surinko ir
padėjo į muziejų. O jis rinko
medžiagą iš rusų ir vokiečių
okupacijos ir norėjo išleisti
knygą. Pasirodo, kad muzie-
jai, archyvai būtinai reika-
lingi.

Garbinga kova yra reikalinga
Prieš kelis metus, naujas
Chicagos dioclezijos virši-
ninkas panoro Lietuviškas
kapines išparduoti svetim-
taučiams. Užsidegė kova ka-
pinių išlaikytojų ir steigėjų
prieš tokį elgesį. Susidarė
LB komitetas priešaky su
Algiu Regiu, Sklypų savini-
kų D-ja su pirm. L. Giedrai-
tine, sujungino tūkstančius
lietuvių, demonstravo, veikė
kultūringai ir gavo šv. Kazi-
miero vardą bei savas tra-
dicijas. Įvykęs šių metų
D-jos susirinkimas, kur pa-
aiškėjo, kad 25 dol. imama
brangiau laidojant be kablio.
Buvo ir kitų nusiskundimų.
D-ja ir visuomenė stebi,
kaip lietuviškos bažnyčios ir
mokyklos be cento atiduoda-
mos svetimieš, sunkiai lie-
tuvų uždirbti pinigai jas pa-
statė. Čia reikėtų protestuoti,
tęgti diocleziją nors dalį už-
turtą atlygina.

Jaunimas ir Lietuvių Fondas

Labai yra miela, kad yra
dar daug lietuviško jaunimo,
kuris siekiasi ateitimi.
Grazū, kai jis šoka, dainuoja,
groja, straipsnius rašo, meno
parodėles surengia. Chicago-
je veikia Pedagoginis Li-
tuanistikos Institutas ir štai
apie jį "Mūsų Žinios" jaunimo
žodyje D. Bruškutė idėjo į-
vairius pasisakymus. L. Ras-
lavičius net komentuoja, kai
senesnioji kartą išmirs, mo-
kyklų likimas atiteks šių
dienų jaunimo rankose, siūlo
būtinai bendradarbiauti su
lietuvišiais gyvenančiais Lie-
tuvoje, kad galėtų išlaikyti
Lit. mokyklų lygį. Čia reikė-
tų truputį pagalvoti. Jei tiek
daug triukšmo kilo dėl iš-
leisto ir Lietuvių Fondo fi-
nansuotos knygos "Tėvų Na-
meliai Brangūs", tai ką gi
mes imsime iš Lietuvos iš-
leistų knygų? Nors ten yra ir
gana gerų straipsnių, toks
kalbos žodynas, gramatika ar
panašios knygos verta turė-
ti. Bal. Brazdžionis

V. Bačėnas All Seasons Travel, B.D.
2227 DUNDAS STREET W., Visais kelionių reikalais
TORONTO, ONTARIO betkur pasaulyje skambinti
M6R 1X6 **tel. 533-3531**

montreal

"VELYKINIAM STALUI"
MONTREALYJE PRAEJUS

K.L.K. Moterų d-jos
Montrealio sk., surengtas
Velykinis stalas šiame kaip
ir pernai susilaukė perpildy-
tos Aušros Vartų parapijos
salės. Mūsų d-jos narių dėka
stalas atrodė labai turtingas
savo maistu ir ypač puošnus
įvairiais kėpsniais.

Dėka išradinių mūsų mo-
terų rankų visi gerėjomės
originaliais kėpsniais kaip
beržo šakos, grybukų kėmas,
ežiukai, kringeliai, mazūrė-
liai, napoleonai ir vaisiniai
tortai, na o gal labiausiai akį
traukė tai didžiulis raguolis

SUGRĮŽO IŠ VOKIETIJOS..

(Atkelta iš 4 psl.)

minės energijos srityje, Com-
bustion Engineering, Windsor,
Conn.

Dr. Rimas Kriščiokaitis -
Krisst pradinį mokslą pradė-
jo University of Connecticut,
atlikęs karinę praeivę leiten-
anto laipsnyje, studijavo ir
daktarato mokslo laipsnį įgi-
jo Michigan State University
ir Harvarde. Jo žmona Ilzė
/latvių tautybės amerikietė/,
kuri turi mokslo daktaro laips-
nį germanistikoje, turėjo pro-
gos pagilinti savo profesines
žinias gyvendama Vokietijoje.
Jų dukrelė Rimutė, išmoko
laisvai kalbėti vokiškai ir da-
bar studijuoja muziką. Sūnus
Abe dar tik dvejų metų. pr.

KANADOS LIETUVIŲ MOKYTOJŲ...

(Atkelta iš 3 psl.)

kytojų valdžios nustatytų
cenzo dokumentų nereiklau-
jama, nes tai neakademini-
mokymas. Kursai gali vyk-
ti vakarais arba dieną šešta-
dienį nuo 9 iki 12 val. Moky-
tojų atlyginimas mokamas
tik tada, kai yra bent 15 mo-
kinių. Jei mokinių būna dau-
giau, atlyginimas mokamas
dviems ar daugiau mokytojų.

Atrodo, kad čia minimos
sąlygos daugeliui mūsų mo-
kyklų būtų priimtinos ir tuo
reikėtų pasinaudoti. Ottavos
lietuvių šeštadieninė mokyk-
la šiomis sąlygomis jau šie-
met dirba ir visi yra paten-
kinti.

Po trumpos pertraukėlės
teko išklausti paskutinę pre-
legentę. Mokytoja P. Ancevi-
čienė plačiai papasakojo,
kaip ji dirba mažoje mokyk-
loje. Taip jau, girdi, susidėjo,
kad ji tik mažose mokyklose
mokytoja jau net jau 50 metų.
Tik ką baigusi seminariją,
ji darbą pradėjo Vilniuje, o
dabar, bedirbant šio krašto
sostinėje - Ottavos lietuvių
šeštadieninėje mokykloje.

Švietimo Komisijos Pir-
mininkas mokytoja P. Ance-
vičienė nuoširdžiai dėkojo
už švietimo darbą ir pastan-
gas lietuvių, o visi moky-
tojai sustoję pagerbė senutę
mokytoją ir sugiedojo "Ilgiau-
sių Metų".

Baigus mokyklų metinius
pranešimus, suvažiavimą už-
darydamas Švietimo K-jos
Pirmininkas L. Tamošauskas
vistiems dėkojo už nepailsta-
mą darbą. Jis pažymėjo, kad
po kelių metų jis jau-
čias, kad šis suvažiavimas
jam bus paskutinis. Sustoję
mokytojai ilgai plojo savo
vadovui ir linkėjo dar ilgų
darbingų metų.

Suvažiavimas baigtas
Tautos Himnu. Visi liko dė-
kingi hamiltoniečiams už
malonų priėmimą.

Aktorė Rūta Lee-Kilmontytė kalbasi, irgi su viešnia Marija
Šemogiene iš Sudbury, prie velykinio stalo - raguolio ir kitų
skanumynų. Nuotrauka N. Bagdziūnienės

ir ypač jam asistavęs ir jį
papildęs savo patraukumu
puikusis kaktusas.

Mėsos patiekalai taip pat
nenusileido saldumynams sa-
vo gausumu. Parudavę par-
šukai, kumpiai, kalakutai,
zūkiai, paštetai, ruliados ir
kt. viliojo ir kvietė visus pa-
sivaikinti.

Programos pradžioje J.
Baltuonienės vadovaujami
vaikučiai suvaidino nuotai-
kingą vaizdėlį "Velykų Bo-
butė". Vaikučių puiki vaidybą
susilaukė publikos šypsno ir
gražaus jų pastangų įvertini-
mo.

Taip pat prie šio stalo
netikėtai susilaukėme vieš-
nios-mūsų tautietės, artistės
Rūtos Lee Kilmontytės, kuri
apžiūrėjo mūsų gardumynų
stalą ir kuriai d-jos pirmi-
ninkė Dr. A. Jaugelienė iškė-
leto Velykinio stalo suve-
nyrą.

Kadangi šis Velykinis sta-
las sulaukė tokio pasiseki-
mo tik mūsų d-jos narių dė-

ka, todėl Valdyba nuoširdžiai
dėkoja visoms narėms, pris-
sidėjusioms prie jo pasise-
kimo ir ypač toms moterims,
kurios net nebūdamos mūsų
d-jos narėmis aukojo maistą
ir labai daug prisidėjo prie
jo paruošimo. Tai jų žodžiu
- didelis ačiū visiems bet kuo
padėjusiems.

Nijolė Bagdziūnienė
SLIBINAS, jaunųjų grupė iš
Ročesterio, linksminis pava-
riškoms nuotakoms nusiteikus-
ius montrealiečių roman-
tiškai ir moderniškai, kaip no-
resite. Jie čia pirmą kartą pa-
strodys gintariečių linksma-
vakaryje.

RAŠO... Atkelta iš 2 psl.
geriau planuoti, nes jau iš
patirties žinome, kad ir pri-
vačios vestuvės gali daug
publikos nukreipti nuo tuo
pačiu metu vykstančio kultū-
rinio renginio, ar daugelį su-
daro nepatogumų su paren-
gimais tą patį šeštadienį ir
apsisprendžiama netgi nelį-
vleną. P. Adamonis

CFMB
RADIO 1410 MONTREAL

LIETUVIŠKA RADIO
PROGRAMA

KIEKVIENĄ TREČIADIENĮ, 11 VAL. VAK.
PROGRAMOS VEDĖJAS
L. Stankevičius, 1053 Albanel Cr., Duvernay, P.Q. TEL. 669-8834

JUOZAS GRAŽYS

KAILIŲ SIUVEJAS

- Siuvu ir parduodu
- Taisau ir remodeliuoju
- Vasaros laiką saugojimas (Storage)

6396 Bannantyne Ave. Verdun, Montreal. Tel. 767-6183

W. Lapenat

GENERAL CONSTRUCTION REG'D.

89 Orchard Street, LaSalle, P.Q.

Ivairi industrinė ir komercinė statyba ir dažymas. Darbas
atliekamas sąžiningai ir prieinamomis kainomis. Taip pat
INTERNATIONAL dažų išpardavimas - tel. 366-6237/3896

Baltic Woodwork Co.

K. KIAUŠAS ir J. ŠIAUČIULIS

Daromos įvairios durys, langai, virtuvės kabinetai ir kiti
įvairūs medžio dirbiniai.

547 Lafleur Ave., LA SALLE 650, P.Q. TEL. 366-3884.

BELLAZZI-LAMY INC.

ĮVAIRI MEDŽIO STATYBINĖ MEDŽIAGA:

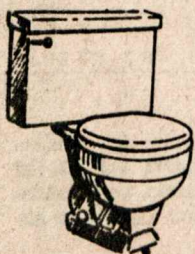
Durys, langų rėmai. Izoliacija. Ten-Test.

Masonite, statybiniai popieris, cementas,

B. P. išdirbiniai ir visa kt.

7682 BOUL. CHAMPLAIN LASALLE 366-6941

Jetté & Frères
VISKAS MODERNIEMS NAMAMS

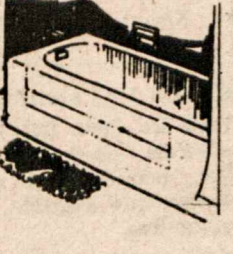

Visi kiti vandentiekio ir
šildymo taisymai ir nauji
renginiai. Gazinių prie-
monių pardavimas ir ren-
gimas. Atstovaujame -
Hydro-Quebec išnuoma-
vimui karšto vandens tie-
kimą. Veltui įkabinavimas.

Jetté & Frère Ltée

Plumbing & Heating kontraktoriai.

140-2e AVENUE - 366-0330

Jony's Photo Studio

1920 FRONTENAC ST. - MONTREAL, P.Q.

PORTRETAI - VEDYBOS - KRIKŠTYNOS

SUKAKTUVĖS MAŽAMEČIAMS

ĮVAIRIOS PROGOS

TEL. 525-8971.
T. Laurinaitis

MIKE'S TEXACO SERVICE STATION
(M. RUTKAUSKAS)

POINTE CLAIRE, P.Q.

601 St. Jean Road.

Tel. 695-3823

- Atsitiktiniai ir kapitaliniai automobilių remontai
- Degalai, tepalai, padangos ir kita
- Montrealiečiams lengvai pasiekiamą greitkelio Nr. 40 arba Nr. 20.

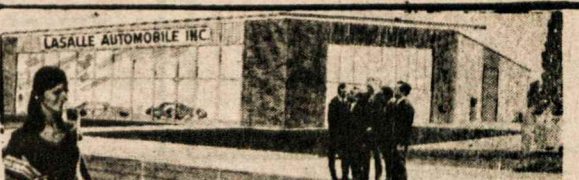
LaSalle Auto Specialist Reg'd.

7725 George Street • Taisymas ir dažymas automobilių
LaSalle, Que. • Pardavimas ir taisymas Chaparral

TEL: 366-0500, 366-4203 snowmobile ir Moto firmos
snowblower ir taip pat motorinės
valtytys. Sav. G. Desrochers

LaSalle
AUTOMOBILE INC.

366-7818

PARDAVIMAS

IMPERIAL - CHRYSLER - DODGE - CHARGER
CORONET - CHALLENGER - SWINGER - DART
Camions DODGE Trucks

7635 BOUL. LASALLE - LASALLE, QUE.

Mechanizuotas ratų ir kitų dalių reguliavimas.
Išorės (Body) taisymas ir dažymas naujame
garaže ir moderniomis priemonėmis. Kreipkitės
De La Verendrye prie Lapierre, tel. 365-3364

LAURENT DAIGNEAULT

Highland Auto Body

611 LAFLEUR AVE., LA SALLE

TEL. 366-7281

- Atliekami mechaniniai darbai

- Išorės taisymas ir dažymas

- Dunlop padangos ir baterijos

Pardavimas gazolino ir alyvos - lietuviams nuolaida

Savininkai: V. Sužinskas 389-0571 ir J. Zavys 365-3252

8